

Roberto Žigulić*, Sanja Biloš Žigulić**

Stanovništvo zapadnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću

Sintezom rodoslovnih podataka iz lovranskih matičnih knjiga krštenih, vjenčanih i umrlih, kao i postojećih stališa duša koji fragmentarno zahvaćaju kraće periode XIX. stoljeća, autori su pred nekoliko godina sastavili za vlastite rodoslovne potrebe jedinstveni Stališ duša lovranskog Starog grada za cjelokupno XIX. stoljeće. Dodatno su rodoslovni podaci svih obitelji, počevši od sredine XVIII. st., upisani u komercijalni rodoslovni program koji s približno 10.000 upisa omogućuje olakšano pretraživanje rodoslovnih podataka. Upisi u rodoslovni program dodatno su obogaćeni unesenim informacijama koje su dobivene iz 450 obrađenih oporuka žitelja lovranskog Starog grada (XVIII. i XIX. st.) kao i iz Registra lovranskih pomoraca (XX. st.). Budući da Municipalis 1820. g. ima oko 120 kućnih brojeva, rad će biti ograničen na kućne brojeve 61 do 90, koji pripadaju tzv. zapadnom dijelu lovranske gradske jezgre.

Ključne riječi: Lovran, Stari grad, stanovništvo u XIX. stoljeću, rodoslovlje, knjige stališa duša, povijest

Uvod

Povijest Lovrana obilježio je, uz one uglednije i imućnije, i širok krug manje poznatih Lovranaca, onih ljudi koji su ovdje imali priliku živjeti u jednome dijelu slavne lovranske povijesti. S protekom vremena slika o tim ljudima potpuno je izbljedadnjela i zbog toga je izuzetno bitno da se ona s određenim vremenskim odmakom osvježava koliko god je to moguće. Povijesnu će sliku starog Lovrana i njegovih žitelja biti moguće osvježiti, govoreći pritom i o pojedinačnim

---

* Dr. sc. Roberto Žigulić redoviti je profesor na Katedri za dinamiku strojeva Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Vukovarska 58, HR-51000 Rijeka. Elektronička pošta: zigulic.opatija@yahoo.com.

** Sanja Biloš Žigulić zaposlena je u Obrtničkoj školi u Opatiji, Bože Milanovića 3, HR-51410 Opatija. Elektronička pošta: saziguli@inet.hr.

slučajevima ljudskih sudbina, uz velik trud rodoslovaca, u ovom slučaju autora rada. Time cjelokupna priča o starome Lovranu i o njegovim žiteljima dobiva komponentu povijesne utemeljenosti, što joj daje na autentičnosti i plastičnosti.

Objavljivanjem radova o stanovništvu istočnog¹ i južnog² dijela lovranske gradske jezgre u XIX. st. u prethodnim knjigama *Zbornika Lovranščine* autori su do sada obradili samo polovicu lovranskog Starog grada i njegova stanovništva u XIX. st. Zbog obimnosti materijala koji je iz istraživanja proizašao po jednom je radu bilo moguće objaviti podatke za otprilike jednu četvrtinu stambenih kuća Starog grada. Uz dosad korištena rodoslovna vrela o lokalnom stanovništvu, tzv. stališa duša, od kojih su za područje Lovrana – za razdoblje XIX. st. – sačuvani izvornici iz 1821.³, 1827.–1839.⁴ te iz 1863.–1891. godine⁵, u međuvremenu su pronađena i proučena i nova, izuzetno značajna vrela za opisivanje životne stvarnosti žitelja Lovrana tijekom XIX. st., kao što su oporuke i Registar lovranskih pomoraca. No pored svih spomenutih rodoslovnih vrela u budućnosti će glavnu dobit za proučavanje rodoslovlja žitelja Lovrana predmetnog perioda predstavljati baza podataka koja je i službeno otvorena u Lovranu krajem prošle godine.

Korištene katastarske mape i kućne adrese u lovranskoj gradskoj jezgri

U ovome radu koristimo kartu lovranske gradske jezgre koju smo sami izradili na temelju katastarskog elaborata iz 1819., kako smo već objasnili u prethodnome istraživanju: „Katastarskom izmjerom Habsburške Monarhije, koja je započela 1819. na Voloskom, bio je obuhvaćen i kotar Lovran. Ona je rezultirala mapom lovranske gradske jezgre⁶ (*Slika 1*), na koju su temeljem katastarskog elaborata autori ovoga rada upisali kućne brojeve. U radu su još korištene katastarske

---

¹ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118.

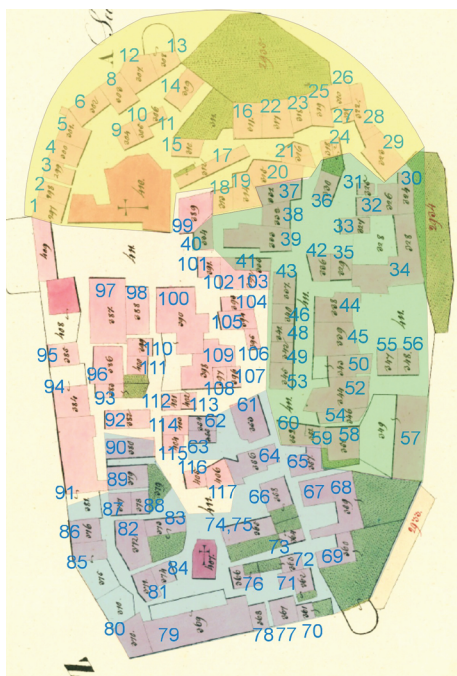
² Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 3, 2014., str. 233–282.

³ Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821.*

⁴ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839.*

⁵ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1863.–1891.*

⁶ AST, *Mappe del Catasto franceschino, Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05).

Slika 1. Mapa katastarske izmjere lovranskog Starog grada iz 1819.

mape lovranske gradske jezgre iz 1879. i 1904.⁷ Stoga će se nadalje u radu, kada se budu spominjali pojedini stambeni objekti, koristiti oznaka u kojoj se nalaze slovo 'L' kao oznaka za užu gradsku jezgru te tri broja odvojena kosim crtama. Prvi se broj odnosi na adresu iz 1904., drugi iz 1879., a treći iz 1819. Budući da je materijal koji nastaje navođenjem rodoslovnih podataka stanovnika tridesetak kućnih brojeva opsežan, daljnje iznošenje je gradiva podijeljeno u nekoliko dijelova, a svaki će od njih, radi lakšeg praćenja, biti popraćen odgovarajućim isječkom iz mape nastale 1819. godine.⁸

Kućni brojevi 61–69⁹

Stanovnici kuće na kućnom broju L50/60/61 početkom XIX. st. bili su Mazalini [*Massalin*].¹⁰ Naime u sam smiraj Mletačke Republike dolaze živjeti u lovranski Stari grad dva sina Ivana Mazalina [*Joannes Massalin*] iz mletačkog Plomina. Obojica braće žene djevojke iz starih lovranskih obitelji Ceh [*Cech*]. Ivan [*Joannes*] živi na nepoznatoj adresi u lovranskom Starom gradu od svog vjenčanja 27.7.1797. s Rosalijom r. Ceh [*Rosalia n. Cech*], r. 16.8.1774. Ona je kći Antona [*Antonius*] i Margarite r. Adrario [*Margaritha n. Adrario*]. Za taj je pak kućni broj vezan drugi brat, pomorac Franjo Sebastijan Mazalin [*Franciscus*

⁷ V. objavljene katastarske karte lovranske gradske jezgre iz 1879. i 1904. godine u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, str. 88–89.

⁸ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, str. 235.

⁹ AST, *Mappe del Catasto franceschino, Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05).

¹⁰ O načinu zapisivanja osobnih imena i prezimena koji koristimo i ovdje v. u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, str. 235, bilj. 12.

Sebastianus Massalin], te se na njemu vodi do svog vjenčanja, a kasnije se i njegova djeca sporadično vode upravo na tom kućnom broju. Iako će o cijeloj obitelji biti više govora na kućnom broju L70/82/82, starini Antonije r. Ceh¹¹ [*Antonia n. Cech*] (21.1.1776.–23.10.1807.), kćeri Ivana [*Joannes*] i Barbare Marije r. Pipić [*Barbara Maria n. Pipich*], ujedno prve supruge Franje Sebastijana Mazalina [*Franciscus Sebastianus Massalin*], na predmetnom kućnom broju npr. jedno vrijeme živi njihova kći Josipa r. Mazalin [*Josepha n. Massalin*], r. 11.2.1801. Ona po udaji za pomorca Juru Blečića Sorda [*Georgius Blecich Sordo*] (3.9.1788.–11.6.1830.) iz L48/59/59 zasniva svoju obitelj na adresi L95/113(112)/113.

S odlaskom francuske vlasti s lovranskih prostora iz kuće polako odlaze pripadnici obitelji Mazalin [*Massalin*], a objekt stječe pomorac Vinko Dešković zvani Bigius [*Vincentius Descovich vulgo Bigius*], r. 7.5.1880., sin Ivana [*Joannes*] i Marije Marušić Mračice [*Maria Marussich Mrazica*] iz L71/83/83. Povijesni izvori¹² vezuju tog lovranskog kapetana za Rijeku, odakle mu dolazi supruga Tereza Uršula r. Letis [*Theresia Ursula n. Lettis*] (~1799.–10.6.1874.), kći pomorskog kapetana Antona [*Antonius*] i Marije [*Maria*], kao i za Trst. Po njihovu lovranskom vjenčanju 31.1.1826. rodilo se šestero djece, i to Marija [*Maria*] (26.12.1826.–22.1.1901.), Ivan [*Joannes*], r. 5.9.1832., koji je poginuo 1879. u brodolomu na nepoznatom mjestu, blizanci Anton [*Antonius*] (6.2.1835.–4.8.1835.) i Franjo [*Franciscus*], r. 6.2.1835., čija je daljnja sudbina nepoznata, Antonija [*Antonia*] (22.6.1838.–25.6.1910.) te Josip [*Josephus*] (1.11.1841.–7.6.1912.), koji je umro u francuskom Marseju. Jedna od njihovih kćeri, Ivana Štefanija r. Dešković [*Joanna Stephania n. Descovich*], r. 25.12.1830., udavala se dvaput, i to prvo 24.5.1854. za Antona Priskića [*Antonius Prischich (Priskich)*], r. 1.11.1825., iz L-/-/7, koji ubrzo umire, a njegova se udovica već 4.10. sljedeće godine udaje za Ivana Battestina [*Joannes Battestin*], r. 22.3.1821., iz L55/63/64. Daljnji je život tog

¹¹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 293: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1771.–1819*. Iako je prezime ove osobe Ceh [*Cech*], na više joj je mjesta u matičnim knjigama pridruženo prezime Peršić [*Persich*], no to je vjenčano prezime njezine majke Barbare Marije r. Pipić [*Barbara Maria n. Pipich*] iz drugog braka.

¹² Austrijski pelig pod zapovjedništvom parona Vinka Deškovića [*Vincenzo Descovich*] s teretom od 1101 mjerice raži koje se prevoze po narudžbi dolazi 27.8.1838. u Veneciju. (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell anno 1838.*, Tipografia Coletti, 1839., str. 160.). Isti pelig pod Deškovićevim zapovjedništvom dolazi u Trst 27.6.1840. iz Karlobaga i Lovrana s teretom od 1000 dužica i 600 kvadratnih profila za rad u kamenu za vlastiti račun (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell anno 1840.*, Tipografia Coletti, 1841., str. 251).

bračnog para, kao i njihovo dvoje djece Ivana [*Joannes*] i Karoline [*Carolina*], po uzoru na mladenkina oca, vezan za Rijeku i Trst.

U to je vrijeme u obiteljima s više djece, u ovom slučaju šestero, bilo uobičajeno da netko od djece svojom udajom ili ženidbom otiđe od kuće. No za obitelj Dešković [*Descovich*] to nije poznato. Jedino dijete za koje je poznato da je bilo u braku i da je imalo potomke jest najstarija kći Marija r. Dešković [*Maria n. Descovich*], čiji je izabranik Ivan Vidošić [*Joannes Vidossich*] doselio u kuću po vjenčanju 5.2.1849. Iz braka s ovim pomorcem, rođenim 27.4.1822., sinom Ivana [*Joannes*] i Marije r. Martinčić Pečinić [*Maria n. Martincich Pecinich*] iz Oprića 17/15/9, Marija r. Dešković [*Maria n. Descovich*] rodila je troje djece, i to Celestinu Dešković [*Coelestina Descovich*], Antoniju [*Antonia*], r. 16.1.1864., koja se 23.6.1890. u Labinu udala za Gašpara Pestlerda [*Casparus Pestlerd*], te Ivana Franju Deškovića [*Joannes Franciscus Descovich*] (26.5.1866.–25.3.1867.). Najstarija kći Vidošićevih [*Vidossich*] udaje se 23.5.1881. za pomorca Josipa Polčića [*Josephus Polcich*] (19.4.1857.–29.6.1930.), sina Josipa [*Josephus*] i Ivane r. Mrak Pahić [*Joanna n. Mrach Pahich*] iz L84/97/97, te s njim ima petero djece: Josipa [*Josephus*] (26.5.1882.–13.7.1882.), Mariju Franjicu [*Maria Francisca*], r. 5.10.1883., Antoniju [*Antonia*] (20.1.1885.–8.10.1886.), Ivana Franju [*Joannes Franciscus*] (28.1.1886.–14.9.1920.) i ponovo Karolinu [*Carolina*] (31.5.1887.–19.9.1889.).

Kao i u slučaju njihovih susjeda s prethodnog kućnog broja, i život je dijela stanovnika kućnog broja L51/61/62 uvelike vezan za Rijeku. Krajem XVIII. st. ovdje živi bračni par Cigančić Kapitanić [*Cigancich Capitanich*], i to pomorac Franjo [*Franciscus*] (23.4.1795.–Rijeka, 17.4.1821.), sin pomorskog kapetana Andrije [*Andreas*] i Katarine r. Cerčić [*Catharina n. Cercich*],¹³ te njegova bolja polovica Katarina r. Adrario Brukvić [*Catharina n. Adrario Bruqvich*] (~1767.)¹⁴, koji su se uzeli u ožujku 1795. godine.

Djeca su Cigančićevih [*Cigancich*] s tog kućnog broja Josip Matija [*Josephus Mathias*], r. 13.2.1796., čija je daljnja sudbina

¹³ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00121. U oporuci datiranoj s 12.1.1793. oporučiteljica ostavlja svome sinu Franji [*Franciscus*], između ostalog, malu zlatnu naušnicu, zlatni križ te malenu kuću u kojoj je trenutno živjela nepoznata udovica Adrario [*Adrario*].

¹⁴ Upis krštenja ove osobe nije bilo moguće pronaći u predmetnom rodoslovnom vrelu. (HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1771.*) Iako je u knjizi lovranskog Stališa duša upisano da je rođena 21.3.1767., to nije moguće jer je njezina sestra Jelena [*Helena*] rođena 21.5.1767. godine.

nepoznata, no najvjerojatnije je umro u mlađoj životnoj dobi, Antonija [Antonia] (9.6.1800.–20.7.1855.), druga žena Vinka Batestina [Vincentius Battestin] (19.7.1802.–3.4.1868.) iz L-/55/55, Franjica [Francisca], za koju je u kasnijim lovranskim stališima duša moguće pronaći informaciju da neudana živi u Puli, te Paškval Juraj Cigančić [Pasqualis Georgius Cigancich] (24.4.1808.–8.6.1814.).

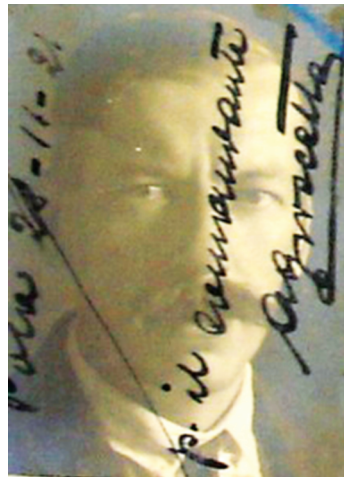
Paralelno s Cigančićima Kapitanićima [Cigancich Capitanich], no vjerojatno na različitim katovima ili u drugom dijelu zgrade, ovdje živi i obitelj Dominika Luke Lovretića Pačije [Dominicus Lucas Lovretich Pacchia] (20.10.1785.–6.10.1866.), sina Franje [Franciscus]. Taj plominski pomorac ženi 27.5.1807. Antoniju r. Adrario [Antonia n. Adrario] (16.1.1787.–4.9.1866.), kćer Ivana Nikole [Joannes Nicolaus] i Josipe Ivane Franjice r. Maurić [Josepha Joanna Francisca n. Maurich]. Njihov najstariji sin Josip [Josephus] (13.4.1808.–15.4.1885.) seli na L2/3/3 po vjenčanju s Marijom Nadalom Priskić [Maria Nathala Prischich (Priskich)] (18.12.1808.–22.9.1883.). Od petorice njegove braće Gašpar Ivan [Caspary Joannes] (27.12.1820.–24.5.1881.) postaje zetom Blečićevih [Blecich] na adresi L 44/53/53, nešto stariji, pomorac Franjo Paulino [Franciscus Paulinus], r. 15.1.1824., zetom Mihalićevih [Michalich] s kućnog broja L58/68(67)/68, a najmlađi Vinko [Vincentius] (26.7.1830.–Aleksandrija, 1867.) zetom Letisovih [Lettis] s kućnog broja L91/106/106. Ostala braća bila su Vjekoslav [Aloysius] (19.8.1814.–27.8.1814.) i Anton [Antonius], r. 6.2.1811., čija je daljna sudbina nepoznata.

U lovranskim matičnim knjigama XIX. st. na toj adresi spominje se i kći Lovretićevih [Lovretich] imena Antonija [Antonia] (7.2.1816.–2.9.1868.). Ona u kuću dovodi 19.4.1849. zeta pekara Josipa Kazimira [Josephus Kasimir] (8.6.1814.–9.6.1870.), sina pekara Josipa [Josephus] i Barbare r. Pechan [Barbara n. Pechan]. Mladoženjino se ranije prebivalište, osim s adresom Beč 99, povezuje i s nekim adresama u Rijeci, gdje su im kasnije iz Lovrana odsutna i djeca Josip Benjamin [Josephus Beniaminus], r. 17.2.1851., Marija Ana [Maria Anna], r. 4.3.1856., te Sofija [Sophia] (19.9.1860.–27.11.1864.). Jedan je sin Kazimirovih [Kasimir], Anton Viktor [Antonius Victorius], r. 12.7.1853., preminuo 15.4.1875. u Genovi.

I sljedeći vlasnici objekta na adresi L51/61/62 stanuju u Rijeci. Pomorac Fortunat Batestin [Fortunatus Battestin] (10.9.1829.–1906.) iz L-/55/55 jedan je iz kolonije Batestinovih [Battestin] koji žive i posluju u tom velikom lučkom gradu, u to doba na prijelazu iz austrijske

u ugarsku upravu. U braku od 6.5.1857., sa suprugom Marijom Antonijom r. Valentin Petrić [*Maria Antonia n. Valentin Petrich*], r. 8.9.1830., kćeri Andrije [*Andreas*] i Marije r. Minak (Dminak) [*Maria n. Minach (Dminach)*] iz Oprića 35, Fortunat Batestin [*Fortunatus Battestin*] imao je veći broj djece, no samo su Kuzma Fortunat [*Cosimus Fortunatus*], r. 26.3.1858., i Mikula [*Nicolaus*], r. 6.9.1860, rođeni upravo u Lovranu.

Zadnji poznati stanovnici tog kućnog broja bili su bračni par Ivan Fratar [*Joannes Fratar*], r. 21.5.1855., sin kovača Antona [*Antonius*] i Katarine r. Lade [*Catharina n. Lade*] iz Oprića 150, i Antonija Marija r. Mišćenić [*Antonia Maria n. Miscenich*], r. 19.4.1858., iz Oprića 119, kći Antona [*Antonius*] i Marije r. Brumnjak [*Maria n. Brumnjak*]. Nakon vjenčanja 8.2.1879. Antonija Marija r. Mišćenić [*Antonia Maria n. Miscenich*] rodila je trinaestero djece, od kojih je osmero umrlo u maloljetničkoj dobi, i to redom: Marija [*Maria*] (15.8.1879.–1.2.1882.), Antonija [*Antonia*] (20.1.1881.–20.4.1885.), Nikolina [*Nicolina*] (6.12.1882.–23.12.1882.), Josip [*Josephus*] (26.1.1884.–31.1.1884.), Marija Antonija [*Maria Antonia*] (14.8.1894.–28.4.1896.), Josip Dominik [*Josephus Domenicus*] (24.1.1896.–7.1.1914.), Anton Olivio [*Antonius Olivius*] (1.4.1901.–12.9.1901.) i Margareta Katarina [*Margaretha Catharina*] (2.9.1902.–20.5.1905.). Od preostale djece tri su kćeri emigrirale i stupile u bračnu zajednicu u Americi, i to Franjica Roža [*Francisca Rosa*], r. 20.3.1885., Matilda [*Mathilda*] (20.3.1885.–6.3.1910.) i Ana Antonija [*Anna Antonia*] (4.2.1887.–1913.), dok su to isto, ali na lovranskom teritoriju, učinili njihov brat Ivan Fratar [*Joannes Fratar*] (25.4.1889.–3.2.1923.) te sestra Karmelina Štefanija [*Carmelina Stephania*], r. 20.8.1893.

Slika 2. Ivan Fratar

Na kućnom broju L52/62/63, koji je u istoj zgradi kao i prethodni kućni broj, nije krajem prethodnog stoljeća bilo toliko dječje cike i veselja. Tada u zgradi vjerojatno ne živi nitko ili najviše jedna osoba.

Prvi su poznati stanovnici tog kućnog broja članovi obitelji Klemen [*Clemen*]. Glava je obitelji Josip Klemen [*Josephus Clemen*], sin Mihovila [*Michaelis*] i Marije [*Maria*], r. 1786., koji je iz Kranja došao u Lovran 1798. godine. Po vjenčanju 19.1.1803. s Marijom r.

Fabijanić Sapić [*Maria n. Fabijanich Sapich*], kćeri Mikule [*Nicolaus*] i Jelene [*Helena*], r. 22.3.1785., iz L65/77/77, rodili su se Marija Klemen [*Maria Clemen*] (9.8.1804.–16.5.1885.), koja se 12.1.1825. udala za Franju Harapića Škvarića [*Franciscus Harapich Squarich*] (5.10.1792.–5.4.1876.) iz L94/112/111, zatim Josip Klemen [*Josephus Clemen*], r. 31.12.1807., za kojega se u lovranskim rodoslovnim izvorima konstatira da se nalazi *po moru*, Margareta Klemen [*Margaretha Clemen*] (19.2.1814.–30.5.1890.), koja se 15.2.1841. udala za stolara Ivana Tesoriera [*Joannes Tesoriere*] (27.6.1814.–17.12.1871.) iz L1/1/1 i na kraju Leopoldina Marija Klemen [*Leopoldina Maria Clemen*] (5.12.1823.–28.3.1828.).

Oko 1830. godine na predmetni kućni broj dolazi živjeti bračni par koji čine Mate Jakov Vidošić Čufić [*Mathias Jacobus Vidosich Zuffich*] (21.7.1790.–10.11.1833.), sin Matije [*Mathias*] i Marije r. Minak (Dminak) [*Maria n. Minach (Dminach)*], pomorac iz Sv. Franje 18 koji je nestao negdje po Jadranskom moru, te Marija r. Blečić [*Maria n. Blecich*] (23.8.1798.–27.3.1870.), kći Antona [*Antonius*] i Barbare r. Ceh [*Barbara n. Cech*] iz L122/88/88. Supruga Mate Jakova Vidošića Čufića [*Mathias Jacobus Vidosich Zuffich*] rodila je od njihova vjenčanja 7.2.1821. tri sina, i to Matiju Vidošića [*Mathias Vidosich*] (26.3.1825.–7.5.1893.), koji 4.11.1850. ženi Mariju Vinku r. Kurelić [*Maria Vincentia n. Kurelich*], kćer parona Kastula [*Castulus*] i Ludvige r. Bradčić [*Ludovica n. Bradicich*] iz L55/63/64, Julijana Vidošića [*Julianus Vidosich*] (18.2.1827.–23.2.1827.) te pomorca Josipa Vidošića [*Josephus Vidosich*], odsutnog od kuće od 1848. te proglašenog mrtvim 1897. godine.

Dašak riječke kulture i poslovnog duha donosila je tijekom XIX. st. u lovranski Stari gradi obitelj Ivana Nepomuka Batestina [*Joannes Nepomucenus Battestin*], sina Bartola [*Bartholomeus*] i Lucije r. Priskić [*Lucia n. Prischich (Priskich)*], r. 9.5.1786., na adresi L1/2/2. Taj se lovranski pomorac 29.1.1808. priženio u zgradu na adresi L55/63/64, gdje je od svojega rođenja živjela Katarina r. Kurelić [*Catharina n. Kurelich*], r. 12.11.1783, kći Matije [*Mathias*] i Marije r. Benulić [*Maria n. Benulich*]. Iako se njihovo troje djece vjenčalo, nije poznato da su imali živućih nasljednika na području Lovrana. Najstariji sin, postolar Mikula Batestin [*Nicolaus Battestin*], oženio je u Rijeci 30-ih godina XIX. st. Mariju Magdalenu r. Martini [*Maria Magdalena n. Martini*] te s njom između 1836. i 1852. imao sedmero djece. Srednji se sin, pomorac Ivan Batestin [*Joannes Battestin*] (22.3.1821.–Rijeka, 11.7.1873.), vjenčao 9.2.1850. u Lovranu s Marijom r. Baretić [*Maria*

n. *Baretich*], kćeri Luke [*Lucas*] i Ane r. Sorić [*Anna n. Sorich*] iz L85/98/98, te s njom također živi u Rijeci. Jedina kći, Marija Nevenka r. Batestin [*Maria Innocentia n. Battestin*], udaje se pak u Lovranu 30.6.1849. za vodnjanskog krojača Jakova Polu [*Jacobus Pola*], sina Petra [*Petrus*] i Magdalene r. Movioni [*Magdalena n. Movioni*], starog 27 godina.

U sljedećem vremenskom periodu, nešto ovdje, a nešto na adresi L104/124, obitavaju supružnici Vidošić [*Vidosich*], i to ranije spominjani brodovlasnik Matija Vidošić [*Mathias Vidosich*] (26.3.1825.–Ruščuk, 7.5.1893.) sa susjednog L52/62/63 i Marija Vinka r. Kurelić [*Maria Vincentia n. Curelich*] (17.7.1825.–12.4.1913.), kći kapetana Kastula [*Castulus*]¹⁵ i Ludvige r. Bradčić [*Lodovica n. Bradicich*] iz L46/56/57. Od njihovo troje djece sin Anton Šanto [*Antonius Sanctus*] (25.10.1857.–31.1.1873.) umro je u mladenačkoj dobi, sin Mate Franjo [*Matthaeus Franciscus*] (28.8.1863.–22.7.1891.) umire dvije godine prije oca u bugarskoj luci Ruščuk, dok se kći Anđelina r. Kurelić [*Angelina n. Curelich*] (12.9.1852.– 6.7.1928.) dana 14.5.1873. udala za Franju Mojzesa Letisa [*Franciscus Moyses Lettis*] (28.3.1850.–12.10.1905.), sina Franje [*Franciscus*] i Franjice r. Mrak [*Francisca n. Mrach*], te odselila na njegovu starinu na adresi L91/106/106.

Tijekom druge polovice XIX. stoljeća životni je put na ovu adresu doveo mošćeničkog težaka Josipa Peršića [*Josephus Persich*], r. 11.2.1800. na adresi Mošćenice 142, sina Matije [*Mathias*] i Jelene r. Negovetić [*Helena n. Negovetich*], te njegovu odabranicu Jelenu r. Mihalich Martinačić [*Helena n. Mihalich Martinacich*] (11.5.1823.–25.6.1887.) iz Tuliševice 34, kćer Mate Mihalića Martinačića [*Matthaeus Mihalich Martinacich*] i Marije r. Jakovašić [*Maria n. Jakovasich*]. Od trojice muške djece, koji su se rodili nakon vjenčanja roditelja 14.2.1849., na ovoj adresi kao i na adresi L58/68/68, dvojica su umrla *po moru* u cvijetu mladosti, Josip [*Josephus*] (19.12.1849.–17.9.1868.) i Anton [*Antonius*] (7.1.1852.–20.9.1872.), dok je za daljnja sudbina najmlađeg, Ivana [*Joannes*], nepoznata. Nakon trojice muške djece na red su kod bračnog para Peršić [*Persich*] očito došle i dvije kćeri, i to Marija [*Maria*] (20.12.1856.–11.3.1932.), koja se 3.1.1882.

¹⁵ Austrijski pelig Lovranese zapremine 80 brt pod zapovjedništvom parona Kastula Kurelića [*Castulus Curelich*] s teretom od 200 mjerica kukuruza i kavom odlazi iz Trsta 16.6.1839. (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell anno 1839.*, str. 255.) Austrijski pelig pod zapovjedništvom parona Kastula Kurelića [*Castulus Curelich*] s teretom od 3571 kvadratnih profila za rad u kamenu za naručitelja Erlacha i braću Sambo odlazi iz Trsta 28.1.1840. (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell anno 1840.*, Tipografia Coletti, 1841., str. 44.)

udala za kočijaša Martina Smajlu [*Martinus Smaila*] (15.11.1846.–20.2.1896.), sina Šimunova [*Simonis*], i Antonija (r. 4.1.1860.–28.3.1940.), koja se 6.7.1891. udala za postolara Andriju Šimuna Dallzota [*Andreas Simonis Dallzot*], sina Paula [*Paulus*] i Katarine Sušanj [*Catharina n. Susagn*] iz Rijeke. Starija sestra Marija r. Peršić [*Marian. Persich*] imala je u braku s Martinom Smajlom [*Martinus Smaila*] šestero djece, i to Mariju Antoniju Smajla [*Maria Antonia Smaila*], r. 19.4.1883., Antona Justa [*Antonius Justus*], r. 31.10.1884., Josipa Ivana [*Josephus Joannes*] (15.11.1886.–21.11.1915.), Anu Celestinu [*Anna Coelestina*] (28.4.1889.–21.5.1910.), Josipu Henriku [*Josepha Henrica*], r. 16.9.1891., te Petrinu Paulu Smajla [*Petrina Paola Smaila*], r. 6.6.1894.

Zgrada na kućnom broju L53/64/65 pripadala je početkom XIX. st. Papićima [*Papich*], jednoj od obitelji koje su do sredine toga stoljeća već završile sa svojim povijesnom zadaćom na ovim prostorima. Glava te obitelji bio je Franjo Andrija Papić [*Franciscus Andres Papich*] (5.10.1771.–14.6.1837.), sin Andrije [*Andreas*] i Katarine [*Catharina*]. Taj se citadelski gostioničar¹⁶ ženio dvaput, i to 20.11.1797. za Antoniju r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*],¹⁷ kćer Mate Priskića Vodopije (*Matthaeus Prischich (Priskich) Vodopia*) i Lucije r. Cupar [*Lucia n. Zupar*], te 17.1.1800. za Mariju Rozaliju r. Batestin [*Maria Rosalia n. Battestin*] (1.11.1781.–12.7.1855) iz L1/2/2, kćer Bartola [*Bartholomeus*] i Lucije r. Peršić [*Lucia n. Persich*]. Iz braka s prvom suprugom rodila se Ludviga Marija Papić [*Ludovica Maria Papich*] (20.8.1798.–16.4.1800.) a iz braka s drugom suprugom Katarina r. Papić [*Catharina n. Papich*], r. 26.4.1801., umrla u Puli nepoznatog

¹⁶ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907*. Na str. 58, pri upisu smrti ove osobe, svećenik je osim imena i prezimena pokojnika upisao i riječi *eximius cantor*, što u prijevodu znači 'veliki pjevač'.

¹⁷ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00172. U oporuci datiranoj s 22.8.1798., tj. četiri dana prije smrti, oporučiteljica imenuje svoju netom rođenu kćer Ludvigu [*Lodovica*] univerzalnom nasljednicom, uz uvjet da ona ne umre mala. No kako se to upravo i dogodilo, oporučiteljica je predvidjela i dodatni mehanizam prijenosa svojega vlasništva, određivši da u suprotnom njezino vlasništvo pripadne bratovu sinu Franji Priskiću Vodopiji [*Franciscus Prischich (Priskich) Vodopia*], r. 12.10.1776. na L62/72/72. Ova je oporuka dodatno interesantna jer je napisana prije smrti pokojnice u prisustvu u kuću pozvanog javnog bilježnika. U to vrijeme velika većina sačuvanih oporuka napravljena je tako da su odabrani svjedoci, nakon smrti pokojnika, prenosili posljednju volju pokojnika bilježniku u njegovu uredu. Inače, sam datum krštenja ove osobe nije bilo moguće utvrditi s obzirom na to da nije pronađen upis u matičnu knjigu krštenih, a podaci o starosti iz matične knjige vjenčanih i matične knjige umrlih daju poprilično kontradiktorne podatke. Prema matičnoj knjizi vjenčanih Antonija r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*] trebala je biti rođena 1762., a po matičnoj knjizi umrlih 1773. Tu još svakako treba uzeti u obzir da gotovo svi upisi u matičnoj knjizi krštenih nedostaju za 1770. godinu.

datuma. Njezin odabranik pomorac Martin Cupar [*Martinus Zupar*] (17.10.1784.–16.2.1855) s adrese L70/82/82, sin istoimenog oca i Katarine r. Peršić [*Catharina n. Persich*], stiže živjeti u ovu kuću neposredno nakon vjenčanja 2.5.1821. Taj je bračni par imao petero djece, od kojih nije poznata daljnja sudbina za sina Gašpara Antona [*Casparus Antonius*], r. 3.1.1834. Kći Marija [*Maria*], r. 20.2.1831., udala se pak prvotno za Josipa Kolmanića [*Josephus Colmanich*],¹⁸ r. 14.2.1826. iz L82/95/95, s kojim je imala kćer Franjicu Mariju [*Francisca Maria*], čija je daljnja sudbina nepoznata, i sina Franju Ksavera [*Franciscus Xaverius*] (14.9.1862.–22.7.1863.), a kasnije je odselila u Pulu, udavši se 23.11.1868. za Ivana Hammera [*Joannes Hammer*], sina Ane [*Anna*], djelatnika državne carinarnice u Puli. Sin Vinko Cupar [*Vincentius Zupar*] (18.4.1825.–4.3.1865.) postao je 10.1.1861. prvim suprugom lovranske primalje Marije r. Kurelić Perdalić [*Maria n. Curelich Perdalich*], r. 18.9.1831., kćeri Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*] iz L76/89/89, s kojom do smrti živi na adresi L99/117/117. Preostalo dvoje djece Cuprovih [*Zupar*], sestra Franjica [*Francisca*] (22.5.1822.–27.3.1901.) i brat Franjo Ksaver [*Franciscus Xaverius*], r. 19.10.1827., podijelili su nakon 1875. kuću na dva dijela, pri čemu su nastali novi kućni brojevi: 53 i 128.

Na nižem kućnom broju, koji je obuhvaćao jugoistočni dio starine Papićevih [*Papich*], živi u to doba Tereza Marija r. Letis [*Theresia Maria n. Lettis*], r. 2.3.1851., jedna od kćeri Franjice r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] i od 24.4.1844. njezina odabranika pomorca Antona Letisa [*Antonius Lettis*] (14.6.1814.–11.10.1903.). Prvi suprug Tereze Marije r. Letis [*Theresia Maria n. Lettis*] bio je krojač Giuseppe Vendruscolo [*Josephus Vendruscolo*] (26.4.1844.–20.7.1884.), sin Marka [*Marco*] i Angele r. Poles [*Angela n. Poles*]. Po vjenčanju 8.2.1871. imali su četvero djece, i to Elia Mattea [*Ellias Matthias*] (1.01.1881.–5.7.1882.), Mariju Klementinu [*Maria Clementina*], r. 27.3.1872., Franciscu Anu [*Francesca Anna*], r. 22.9.1875., koja se 23.6.1894. udala za Petra Paula Šepića [*Petrus Paulus Sepich*] (22.9.1875.–Buenos Aires, 27.4.1917.), sina Svetka [*Sanctus*] i Ane r. Marušić [*Anna n. Marussich*] iz Oprića 31/19, s kojim seli u Rijeku, te Angelu [*Angela*], r. 29.3.1878., koja se

¹⁸ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 298: Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907. Na str. 166, pri upisu smrti Franje Ksavera Kolmanića [*Franciscus Xavierus Colmanich*], sina ove osobe, svećenik je upisao napomenu da je djetetov otac mrtav. Taj se podatak slaže i s križićem koji je svećenik nacrtao uz ime i prezime oca pri krštenja sina. Kako u matičnoj knjizi umrlih nedostaje upis smrti ove osobe, vjerojatno je ona preminula i sahranjena izvan granica lovranskog teritorija, negdje između 1861. i 1863. godine.

21.1.1899. udala za dvadesetšestogodišnjeg Serafina Ceha [*Seraphinus Cech*], sina pomorca Antona [*Antonius*] i Marije r. Štiglič [*Maria n. Stiglich*] iz Oprića 70.

Drugi suprug Tereze Marije r. Letis [*Theresia Maria n. Lettis*] bio je od 30.10.1887. Ivan Priskić [*Joannes Prischich (Priskich)*] (15.12.1841.–30.7.1889.) iz L2/3/3, udovac Ivane Herminije r. Lovretić [*Joanna Herminia n. Lovretich*] (19.6.1847.–23.7.1887.), koji je svoj život skončao u velškoj luci Swansea. Nakon njegove smrti supruga je svoju starost dočekala u društvu ranije spomenute kćeri Marije Klementine [*Maria Clementina*] te njezina odabranika, krojača Valentina Erklavca [*Valentinus Erklavec*], r. 31.1.1862. u Dolškom, Slovenija, sina krojača Josipa [*Josephus*] i Marije r. Zupanec [*Maria n. Zupanec*]. Iz tog braka, sklopljenog 28.9.1891., proisteklo je četvero djece, i to Viktor Andrija Erklavec [*Victorius Andreas Erklavec*], r. 28.7.1892., Kvirin Ivan [*Quirinus Joannes*] (24.6.1895.–16.5.1896.), Henrik Vladimir Iginio [*Henricus Vladimirus Iginius*], r. 4.7.1898., te Marija Ana Erklavec [*Maria Anna Erklavec*], r. 8.6.1900.

Dio kuće koji je nosio viši kućni broj (kbr. 128) i koji je obuhvaćao sjeverozapadni dio starine Papićevih [*Papich*] stekao je brat Franjo Ksaver Cupar [*Franciscus Xaverius Zupar*], r. 19.10.1827., kapetan pri prvom dunavskom parobrodarskom društvu (Danubiana). On za svoju životnu pratilju odabire 3.7.1865. Idu Mariju r. Trdić [*Ida Maria n. Terdich (Trdich)*], r. 5.4.1842., iz L32/39/39, kćer Hijacinta [*Hiacintus*] i Antonije r. Cupar [*Antonia n. Zupar*]. Od njihovo troje djece najstariji sin Franjo Ksaver Hijacint [*Franciscus Xaverius Hiacintus*] (14.12.1866.–11.2.1897.) umro je kod Tuzle u Bosni, nešto mlađa Ana [*Anna*], r. 26.11.1872., pak u Turnu Severinu, Rumunjska, dok je daljnja sudbina najmlađeg sina Germana Adolfa [*Germanus Adolphus*], r. 27.10.1876., nepoznata.

Ako je za nekoga, prema porodičnom nadimku, relativno jednostavno utvrditi da je pridošlica u lovranskoj citadeli s početka XIX. st., onda je to pomorac Matija Kumičić Brsečan (*Mathias Cumicich Berseczan*) (6.10.1776.–13.1.1837.), sin Mikule [*Nicolaus*] i Margarite [*Margaretha*] iz Brseča 37, pristigao u Lovran 11.5.1806. po vjenčanju s Franjicom r. Dešković [*Francesca n. Descovich*], r. 24.10.1784., na L71/83/83, kćeri Ivana [*Joannes*] i Marije r. Marušić Mračice [*Maria n. Marussich Mrazzica*]. Njihova najstarija kći Franjica Ivana [*Francisca Joanna*], r. 20.6.1809., udala se 20.1.1836. za Franju Lovru Brčića [*Franciscus Laurentius Bercich*], r. 30.7.1810. iz Sv. Franje 4, sina Matije [*Mathias*] i Mateje r. Hupić [*Matheja n.*

Hupich]. Od njezine braće u dječjoj su dobi umrli Franjo [*Franciscus*] (25.10.1813.–8.11.1815.), Antonija Lucija [*Antonia Lucia*] (13.12.1816.–16.10.1817.) i Franjo Kumičić Brsečan [*Franciscus Cumicich Berseczan*] (28.10.1826.–6.3.1832.). Za njezina brata Filipa [*Phillipus*], r. 1.5.1819., nejasna je daljnja sudbina, dok se nešto stariji brat, pomorac Josip Kumičić Brsečan [*Josephus Cumicich Berseczan*], r. 26.3.1811., koji je umro u Trstu nepoznatog datuma, 15.1.1845. oženio Nadalinom r. Trdić [*Nathalina n. Terdich (Trdich)*] (19.12.1820.–12.3.1894.) iz L97/115/115, kćeri pomorca Antona [*Antonius*] i Franjice r. Batestin [*Francisca n. Battestin*].

Djeca Kumičićevih [*Cumicich*], kao i u slučaju prethodnog kućnog broja, razdijelila su kuću na dva dijela, koji su dobili dva zasebna kućna broja: L54 i L120. Za razliku od neoženjenog brata Josipa Kumičića [*Josephus Cumicich*], r. 13.12.1852., za kojega nije poznato na kojem je od ta dva kućna broja stanovao, nešto stariji brat Anton [*Antonius*], r. 31.1.1849., odmah je po vjenčanju s Elizabetom Marijom r. Jakovašić [*Elisabetha Maria n. Jacovassich*] (16.11.1855.–25.10.1916.) iz L106/126, kćeri Ivana [*Joannes*] i Mateje r. Bosetinić [*Mathea n. Bossetinich*], točnije 15.1.1879., zaposjeo kućni broj 120. Tu su im se rodile i tri kćeri, i to Marija Kumičić [*Maria Cumicich*] 1885., Antonija [*Antonia*] 1887. i Ana Kumičić [*Anna Cumicich*] 1888. godine. Njihova sestra Marija r. Kumičić [*Maria n. Cumicich*] (29.8.1858.–13.10.1920.) dovodi 23.10.1882. na starinu, tj. na kućni broj L54, Viljama Jačića [*Wilhelmus Jacich*] (27.6.1847.–11.2.1913.), sina Felicijana [*Felicianus*] iz Boljuna, u braku s kojim ima sljedeću djecu: Anu [*Anna*] (22.10.1883.–11.3.1884.), Josipa Jurja [*Josephus Georgius*], r. 21.11.1886., Mariju Franjicu [*Maria Francisca*], r. 1.10.1888. i vjenčanu 4.2.1915. u Trstu, zatim Anu Elizabetu [*Anna Elisabetha*] (8.7.1890.–18.7.1890), Josipu Mateju [*Josepha Mathea*], r. 22.9.1892. i vjenčanu 25.9.1913. na adresu L65/77/77, te konačno Margaritu Leopoldinu [*Margaretha Leopoldina*] (8.12.1897.–12.12.1897.) i Feliksa Svetka [*Felixus Sanctus*] (1.11.1885.–12.10.1886.)

Na mjestu gdje se prema *Slici 1.* u zapadnom dijelu gradskih zidina javlja diskontinuitet fortifikacije, nastao vjerojatno zbog potpuna uništenja pojedinih objekata obrambenog bedema tijekom ne tako davnih ratnih razaranja, smještene su dvije zgrade (kbr. 67 i 68), u kojima obitavaju lovranski Mihalići [*Michalich*]. Zgrada s nižim kućnim brojem, čiji je nasljednik oko 1875. kbr. 66, a 1905. iz tog kućnog broja nastaju čak tri kućna broja 55, 56 i 57, pripadala je lovranskom pomorcu Franji Mihaliću Muniću [*Franciscus Michalich*

Munich] (7.7.1747.–3.10.1811.), sinu Franje [*Franciscus*] i Helene r. Peršić [*Helena n. Persich*]. S prvom suprugom Antonijom r. Rajčić [*Antonia n. Rajcich*] (5.2.1761.–12.12.1801.), kćeri Ivana [*Joannes*] i Lucije Marije r. Sorić [*Lucia Maria n. Sorich*], taj je lovranski župan od leta 1809. imao sedmero djece, od kojih su neka umrla mala, kao npr. Ivan Mario [*Joannes Marius*] (14.11.1792.–21.11.1792.), ili relativno mlada, npr. Pavao Anton [*Paulus Antonius*] (11.11.1795.–21.8.2122.) i Šimun [*Simonis*] (23.3.1797.–19.1.1820.),¹⁹ dok je za neke od njih daljnja sudbina nepoznata, npr. za sina Franju Gašpara [*Franciscus Casparus*], r. 6.1.1791., za kojega je u lovranskim rodoslovnim vrelima ostalo zabilježeno da je *nestao po moru*, te za Mariju Ivanu Mihalić [*Maria Joanna Michalich*], r. 16.2.1799. Ako se izuzme njihov sin Josip Mihalić zvani Tramontana [*Josephus Michalich vulgo Tramontana*], r. 26.1.1793., koji se po vjenčanju nastanio na susjednom kbr. 68, ostaje da je od djece iz prvog braka Franje Mihalića Munića [*Franciscus Michalich Munich*] na starini ostao živjeti samo sin Ivan Nepomuk [*Joannes Nepomucenus*], r. 12.5.1789.

Taj je lovranski pomorac oženio 7.4.1823. Jelenu r. Batestin Jedrac [*Helena n. Battestin Jedracz*] (9.5.1800.–25.3.1882.) iz L64/76/76, kćer pomorca Mihovila [*Michaelis*] i Rozalije r. Dobrec [*Rosalia n. Dobrez*], te su iz njihova braka rođene dvije kćeri: Leopoldina [*Leopoldina*], r. 7.1.1824., koja se 21.11.1844. udala za Ivana Zaheja [*Joannes Zachei*] (15.3.1822.–25.1.1872) iz Sv. Franje 6, s kojime živi i ima djecu na adresi L 3(116)/4/4, i Ivana r. Mihalić [*Joanna n. Michalich*], r. 27.8.1826., koja 11.1.1847., u dio kuće koji će na karti iz 1905. biti označen kbr. 55, dovodi pomorca Federica Spazzafuma [*Federicus Spazzafumo*] (6.12.1815.–14.11.1888.) iz markeške Ripatransone, sina pomorca Pietra [*Petrus*] i Vincenze r. Merlini [*Vincentia n. Merlini*]. Njihova kći Maria Antonia [*Maria Antonia*], r. 7.11.1855., udala se 22.10.1877. za Antona Mušića [*Antonius Mussich*] (6.11.1850.–26.12.1890.) iz Oprića 24, sina Antona [*Antonius*] i Marije r. Matetić [*Maria n. Mattetich*], te s njim i sa sinovima Antonom [*Antonius*], r. 26.10.1878., Maksimom Ivanom [*Maximilianus Joannes*] (4.1.1885.–20.7.1886.) i Emilom Mariom [*Aemilianus Marius*] (25.5.1887.–4.11.1887.), nastavlja živjeti na kbr. 56. Nešto mlađi sin Pietro Massimiliano [*Petrus Maximilianus*] ženi 19.11.1887. Antoniju r. Jakovašić [*Antonia n. Jacovassich*], r. 10.2.1862., iz L106/126, kćer

¹⁹ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: kopija 38. U oporuci datiranoj s 27.1.1820. dvadesettrogodišnji pokojnik ostavlja ono malo imovine što ima (spominje se čamac) svojoj braći, a od članova obitelji izričito spominje maćehu Franjicu udovicu Mihalić [*Francisca vedova Mihalich*].

Ivana [*Joannes*] i Mateje r. Bosetinić [*Matthea n. Bossetinich*], s kojom za vrijeme XIX. st. ima četvero djece: Mariu Pietru [*Maria Pietra*], r. 1.2.1889., Giovannija Massimiliana [*Joannes Maximilianus*], r. 1.6.1895., Anu Elsu [*Anna Elsa*] (16.10.1896.–14.4.1905.) i Federica Maria Spazzafuma [*Federicus Marius Spazzafumo*], r. 29.8.1899. Ta je obitelj na isteku XIX. st. emigrirala u Ameriku.

Drugi je brak lovranski župan od leta 1809. Franjo Mihalić Munić [*Franciscus Michalich Munich*] (7.7.1747.–3.10.1811.) zaključio na Trsatu 20.11.1802., uzevši za svoju zakonitu ženu Trsaćanku Franjicu r. Pagan [*Franciscan. Pagan*], r. 1774., kćer Franje [*Franciscus*] i Franjice [*Francisca*]. Njihova su djeca Vinko Mihalić [*Vincentius Michalich*] (9.7.1804.–4.12.1890.), Ivana Petrina Mihalić [*Joanna Petrina Michalich*], r. 28.6.1807., Paškvala Julijana Mihalić [*Pasquala Juliana Michalich*], r. 15.4.1810., s time da toj djeci treba još pribrojiti i nezakonitu kćer supruge Franjice r. Pagan [*Franciscan. Pagan*] Antoniju Mihalić [*Antonia Michalich*], r. 30.1.1813., koju je njezina majka imala s izvjesnim Giacomom Zaninijem [*Jacobus Zanini*].

Jedino muško dijete iz drugog braka Mihalićevih, pomorac Vinko Mihalić [*Vincentius Michalich*] (9.7.1804.–4.12.1890.), ženio se dvaput, i to prvo 14.2.1833 Anom Josipom r. Priskiće Febraro [*Anna Josepha n. Prischich (Priskich) Febraro*] (20.7.1811.–16.10.1847.) iz L62/72/72, kćeri Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Cigančić [*Antonia n. Cigancich*], a zatim 3.6.1848. i Marijom r. Kučaić Grgurinić [*Maria n. Kuczaich Ghergurincich*], r. 10.12.1822., iz L89/103/103, kćeri Antona [*Antonius*] i Katarine r. Rosović [*Catharina n. Rossovich*]. Iz prvog braka Vinko Mihalić [*Vincentius Michalich*] imao je četvero djece, za razliku od drugog braka, koji nije rezultirao nikakvim potomstvom. Dvojica njegovih najstarijih sinova Leopold Vinko [*Leopoldus Vincentius*], r. 5.11.1823., i Franjo Ksaver [*Franciscus Xavierus*], r. 7.11.1835., nalaze se negdje *po moru*, s time da je potonji odsutan od kuće od 1848. te proglašen mrtvim 8.6.1903. Više sreće nije bilo ni s kćeri Marijom Mihalić [*Maria n. Michalich*] (7.8.1839.–27.8.1840.). No zato se najmlađa kći Leonilda Maria [*Leonilda Maria*] 3.2.1869. dobro udala za vremešnog lovranskog c. kr. poštanskog meštra Josipa Lisjaka [*Josephus Lissiak*] (4.4.1820.–8.6.1893.), sina Josipa [*Josephus*] i Katarine r. Sandrini [*Catharina n. Sandrini*]. Iza braka Lisjakovih [*Lissiak*], koji su stanovali u dijelu kuće koji se vodi kao kbr. 57, ostalo je četvero djece, i to Vinko Andrija [*Vincentius Andreas*] (28.2.1869.–4.8.1869.), Josip Andrija [*Josephus Andreas*], r. 22.5.1878., koji je emigrirao u Ameriku, Katarina Ana [*Catharina*

Anna] (24.1.1870.–3.11.1873.) te Antonija Henrika [*Antonia Henrica*], r. 15.1.1872. Najmlađa se kći udala za Ivana Antona Golubovića [*Joannes Antonius Golubovich*] (26.10.1866.–Slano, 14.12.1898.) iz Orebića te s njim imala dva sina Antona Ivana [*Antonius Joannes*] (25.6.1894.–23.9.1913.) i Josipa Maria Golubovića [*Josephus Marius Golubovich*] (6.8.1896.–Bakar, 8.8.1922.).

Dvije kćeri iz drugog braka Mihalićevih također su se udale u bogate obitelji. Starija, lovranska babica Ivana Petrina Mihalić [*Joanna Petrina Michalich*], r. 1807., udala se 26.11.1828. za udovca carinika Giuseppea Petrinellija [*Josephus Petrinelli*], starog 31 godinu, sina Giuseppea [*Josephus*] i Terese r. Zaconi [*Theresia n. Zaconi*]. Iako je mladoženja upravo bio pristigao iz Sv. Mateja, njegovi su roditelji podrijetlom iz područja Milana. Njihova se kći jedinica Amalia Giuseppea [*Amalia Josepha*], r. 9.9.1829., udala 20.11.1849. za lovranskog pisara Angela Francesca Perisciuttija [*Angelus Franciscus Perisciutti*], sina dr. kirurga Dominica [*Dominicus*] i Beatrice r. Doblanović [*Beatrix n. Doblanovich*], starog 25 godina. Njihova se pak kći jedinica Angela Josepha Perisciutti [*Angela Josepha Perisciutti*] (20.8.1849.–1.12.1926.) udala 1879. za Vinka Jačića [*Vincentius Jacich*] na adresu L87/100/100.

Mlađa sestra, Paškvala Juliana Mihalić [*Pasquala Juliana Michalich*], r. 1810., za svog životnog suputnika 21.2.1830. odabire također udovca, Leopolda de Märzthala [*Leopoldus de Märzthal*], 34 godine starog sina Antona [*Antonius*] i Marije [*Maria*], podrijetlom iz Graza. Sa sinom Vinkom [*Vincentius*] relativno su brzo odselili iz Lovrana, najvjerojatnije u pravcu Voloskog.

Kao što je ranije bilo navedeno, pomorac Josip Mihalić zvani Tramontana [*Josephus Michalich vulgo Tramontana*]²⁰, r. 26.1.1793., odrastao na susjednom kućnom broju L55(56)(57)/L66/L67, doselio se na taj kućni broj po vjenčanju 24.5.1819. s Marijom r. Franjul Mušić [*Maria n. Fragnul Mussich*] (24.2.1799.–25.12.1837.), kćeri Antona [*Antonius*] i Jelene r. Adrario [*Helena n. Adrario*] iz L35(36)/43(44)/43. Njihova najstarija kći Josipa [*Josepha*] (14.4.1822.–5.2.1911.) udala se 21.6.1847. na L95/112(113)/113 za Jurja Blečića Sorda [*Georgius Blecich Sordo*] (8.8.1822.–29.9.1899.), sina Jurja [*Georgius*] i Josipe r. Mazalin [*Josepha n. Massalin*], dok je

²⁰ Slaven Bertoša u svojem članku spominje kao dvije osobe Tone Mihalića i Tone Tramontanu iz Lovrana, dok se u našim izvorima jedno prezime spominje kao pravo prezime, a drugo kao obiteljski nadimak (v. Bertoša, Slaven, „Obrti i neka ostala zanimanja u Puli od 17. do 19. stoljeća“, *Povijesni prilozi*, knj. 21, 2001., str. 129). Moguće je da se i u spomenutoj knjizi radi o jednoj osobi Tone Mihaliću Tramontani iz Lovrana, koji je potencijalni predak osobe koja se spominje u ovome radu.

nešto mlađa Maria Fidela [*Maria Fedela*], r. 26.9.1824., umrla u dobi od šest godina, tj. 16.12.1830. Nepoznata je daljnja sudbina njihovih sestara Leopoldine [*Leopoldina*], r. 15.11.1829., i Rozine Filomene Mihalić [*Rosina Philomena Michalich*], r. 29.8.1837., kao i brata Mikule Josipa [*Nicolaus Josephus*], r. 6.12.1834. Kuću su tijekom XIX. st. bratski dijelili sestra Filipa Katarina r. Mihalić [*Phillipa Catharina n. Michalich*], udana 12.2.1849. za Franju Lovretića Paću [*Franciscus Lovretich Pacchia*], r. 15.1.1824., iz L51/61/62, te brat Franjo [*Franciscus*] (15.9.1832.–29.11.1917.), koji dvadeset godina kasnije, točnije 22.7.1869., u kuću dovodi nevjestu Fidelu Anu r. Jeletić [*Fedela Anna n. Jeletich*] (30.7.1842.–24.4.1928) iz Oprića 65, kćer Antona Gašpara [*Antonius Casparus*] i Ane r. Mrak Pahić [*Anna n. Mrach Pahich*].

Prvi je bračni par od djece imao samo sina Franju Lovretića Pačiju [*Franciscus Lovretich Pacchia*] (19.9.1859.–31.5.1891.), koji je odselio na L15/18/18, oženivši 13.8.1885. i 12.6.1889. dvije sestre, Mihaelu [*Michaela*] (29.9.1860.–9.2.1888.) i Mariju r. Janjetić [*Maria n. Janjetich*] (29.12.1869.–21.6.1892.). Iz bračne veze drugog para proizišli su sin Josip [*Josephus*], r. 11.12.1876., te kći Filomena Mihalić [*Philomena Michalich*] (4.12.1871.–11.5.1970.). Ona se 17.4.1893. udala na adresu Tuliševica 130 za prota Andriju Mikulu Rubinića [*Andreas Nicolaus Rubinich*], r. 25.10.1869., sina Andrije [*Andreas*] i Marije r. Malinarić [*Maria n. Malinarich*].

Na kućnom broju L59/69/69 nalazio se u lovranskom Starom gradu župni ured, u kojemu su tijekom XIX. st., prema stališima duša, bili upisani tek paralizirani kanonik Gregorio Ciulko [*Gregorius Ciulko*]²¹(17.11.1772.–6.6.1832.) te svećenici Anton Ban [*Antonius Ban*], r. 31.3.1805., Andrija Marotti [*Andreas Marotti*], r. 21.11.1805., i umirovljeni svećenik Mikula Bogović [*Nicolaus Bogovich*] (10.9.1772.–3.3.1843.), pristigao iz Dubašnice na otoku Krku. Lovranske matične knjige istovremeno nude veći broj svećenika koji obavljaju dužnost u mjesnim crkvama i koji su vjerojatno obitavali u spomenutom objektu, no njihovi rodoslovni podaci, nažalost, nisu ostali zabilježeni i samim time danas dostupni. Međutim i sam uvid u navedeni sastav lovranskih svećenika daje zaključiti da se među njima više ne nalazi autohtonih domaćih svećenika.²² Najpoznatiji svećenik

²¹ Giovanni Kobler navodi da je lovranski kaptol ukinut 1843. godine. V. Kobler, Giovanni, *Memorie per la storia della liburnica città di Fiume*, sv. 1, Rijeka, 1896., str. 289.

²² Kobler navodi čitav niz autohtonih lovranskih svećenika koji su izumrli tijekom kraja XVIII. i XIX. st. (isto, str. 287 i 289). Tako npr. poimence navodi i svećenike kojima je temeljem ovog istraživanja bilo moguće utvrditi rodoslovne podatke: Giovannija Orbanicha [*Joannes Orbanich*] (~1747.–17.10.1790.), Giorgia Benulicha [*Georgius Benulich*] (5.4.1741.–

što ga je dalo lovransko područje vjerojatno je Franciscus Nicolaus Peršić [*Franciscus Nicolaus Persich*] (21.9.1748.–20.10.1802.),²³ kojega spominje i Kobler kao lovranskog župnika iz 1774. godine.

Kućni brojevi 70–80

Ovaj kućni broj pripada u naravi zgradi koja je srušena oko 1840. godine. Njezina zadnja stanovnica bila je Roža r. Sorić [*Rosa n. Sorich*] (28.8.1770.–2.2.1850.), kći Jurja Sorića Bartulice [*Georgius Sorich Bartulizza*] (9.4.1738.–7.4.1814.) i Margarete r. Ceh [*Margaretha n. Cech*] (1738.–29.3.1814.). Vrijeme uklanjanja tog objekta moglo bi korespondirati s krajem životnog puta njegove vlasnice.

Kućni broj L61/71/71 pripadao je krajem XVIII. i početkom XIX. st. obitelji Andrije Jakovinića Periše [*Andreas Jacovinich Perissa*] i njegove supruge Franjice r. Maurić [*Francisca n. Maurich*]. Tu stanuju njihova kći Franjica r. Jakovinić [*Francisca n. Jacovinich*] i njezin nešto stariji brat, pomorac Jakov Jakovinić Periša [*Jacobus Jacovinich Perissa*] (9.7.1768.–24.4.1837.), koji je 6.11.1813. oženio Jелenu r. Pičić Orbić [*Helena n. Picich Orbich*] (30.4.1792.–16.2.1866.) iz Sv. Franje 24, kćer Mate [*Matthaeus*] i Marije r. Martinčić [*Maria n. Martincich*]. Od djece tog bračnog para daljnja je sudbina nepoznata za sinove Josipa [*Josephus*], r. 1.11.1825., i Franju [*Franciscus*], r. 23.10.1828., dok se sin Euzebio [*Eusebius*] odselio na adresu Oprić 107, vjenčavši se 8.6.1857. s Marijom r. Batičić [*Maria n. Batticich*] (31.5.1835.–27.12.1908.), kćeri Mikule [*Nicolaus*] i Josipe r. Tominić [*Josepha n. Tominich*]. Od kuće je, na adresu L20/24/24, otišla i njihova sestra Franjica r. Jakovinić [*Francisca n. Jacovinich*] (7.5.1819.–15.7.1881.), postavši 9.1.1864. zakonitom suprugom udovca Andrije Paškvala Blečića [*Andreas Pasqualis Blecich*] (7.4.1814.–15.3.1889.). Najstariji sin, pomorac Anton Jakovinić Periša [*Antonius Jacovinich Perissa*], r. 13.10.1815., na starinu svojih predaka 25.9.1843. doveo je Antoniju r. Peršić [*Antonia n. Persich*], r. 12.9.1822., iz L69/81/81. Sva su tri prethodno navedena bračna para iz nekog razloga ostala bez potomstva, tako da situacija, barem što se tiče djece na kbr. L61/71/71, nije bila uopće perspektivna.

30.11.1789.) i Antonia Mihalicha [*Antonius Mihalich*] (~1710.–27.1.1771.). Interesantno je navesti da upravo zapisom smrti svećenika Mihalića [*Mihalich*] i započinju upisi u prvu lovransku matičnu knjigu umrlih (1771.–1823.).

²³ Kobler navodi da se radi o svećeniku, voditelju kaptola u Novom Mestu, doktoru teologije i piscu katekizama te voditelju sjemeništa u Grazu (isto, str. 289). Životu će ovoga svećenika kao i njegove obitelji biti posvećeno više prostora pod adresom L67/79/79.

Takav je razvoj događaja iskoristila njihova nećakinja Marija r. Jakovinić Periša [*Maria n. Jacovinich Perissa*], r. 22.8.1810., koja se vratila na starinu svojega oca Jurja [*Georgius*] dovevši sa sobom po vjenčanju 18.2.1833. pomorca Matiju Lenca [*Mathias Lenaz*] (9.2.1797.–24.5.1867.) iz L3(115)/4/4, sina Matije [*Mathias*] i Marije r. Franjul Mušić [*Maria n. Fragnul Mussich*]. Lenčevi [*Lenaz*] su po pitanju djece bili na zavidnom nivou te su se ovdje rodili: Marija Leopoldina Lenac [*Maria Leopoldina Lenaz*], r. 13.11.1833., čija je daljnja sudbina nepoznata, Petrina Ivana Konstanca Lenac [*Petrina Joanna Konstanza Lenaz*], r. 24.6.1836., koja se 20.2.1897. udala za kovača Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*] (17.1.1814.–6.5.1903.) iz L28/35/35,²⁴ Franjica Lenac [*Francisca Lenaz*] (4.12.1834.–22.10.1900.), udana za Josipa Grimsiga [*Josephus Grimsig*], Feliks Božo Lenac [*Felixus Natalis Lenaz*], r. 17.12.1837., koji je s bratom Eugenom Celestinom [*Eugenius Coelestinus*], r. 1.2.1846., emigrirao u Ameriku, te Rudolfa Lenac [*Rodolphus Lenaz*], r. 17.12.1837., udana 12.4.1871. za Giuseppa Giulivija [*Josephus Giulivi*], r. 31.3.1841., iz Pule. U obitelji Giulivijevih [*Giulivi*] rodilo se četvero djece: Vinka Josipa Giulivi [*Vincientia Josepha Giulivi*], r. 16.6.1872., Ferdinand [*Ferdinandus*] (10.1.1874.–Pula, 27.7.1874.), Josip Ivan [*Josephus Joannes*], r. 31.8.1877., te Rudolf Giulivi [*Rudolphus Giulivi*] (24.7.1876.–20.9.1877.).

Grimsizi [*Grimsig*], ponegdje i Grimsići, početak su svoje priče pod lovranskim nebom osigurali 8.8.1874., dolaskom mladoženje, ranije spomenutog šefa financijske službe Josipa Grimsiga [*Josephus Grimsig*] (14.1.1824.–11.9.1897.) iz Rijeke. Sastavni su dio te priče i njihova djeca, braća Franjo Ivan Grimsig [*Franciscus Joannes Grimsig*] (15.9.1875.–Sicilija, 31.1.1891.) i Anton Grimsig [*Antonius Grimsig*] (25.7.1861.–6.4.1919.) sa svojom suprugom Marijom r. Jeletić [*Maria n. Jeletich*] (9.10.1864.–1.8.1943.) iz Oprića 104, kćeri Mikule [*Nicolaus*] i Franjice r. Mušić [*Francisca n. Mussich*], kao i djecom Antonijom Marijom [*Antonia Maria*], r. 19.4.1891., blizancima Mikulom Ivanom [*Nikolaus Joannes*]

Slika 3. Mikula Ivan Grimsig

²⁴ O tome da je predmetni par svojim vjenčanjem ozakonio svoju dugogodišnju vanbračnu vezu i djecu v. u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, str. 244.

i Franjicom [*Francisca*] rođenim 10.3.1895., te Ivanom Petrom Anom Grimsig [*Joanna Petra Ana Grimsig*] (25.6.1897.–7.8.1898.).

Na tom se kućnom broju tijekom XIX. st. kao prolaznici vode još dva bračna para, i to najprije bračni par što ga čine čuvar Mate Pagniċ [*Matthaeus Pagnich*], r. 17.2.1772. u Rijeci, i njegova supruga Katarina [*Catharina*], podrijetlom iz Kastva (16.8.1761.–3.2.1838.). Pola stoljeća nakon njih, od vjenċanja 10.1.1867., ta je kuća domom i pomorca Matije Petriċića [*Mathias Petricich*] (16.4.1834.–28.7.1893.) iz Sv. Franje 38, sina Ivana [*Joannes*] i Mateje r. Dobrec Škvariċ [*Matthea n. Dobrec Squarich*] te njegove zakonite supruge Rozalije r. Kolmaniċ [*Rosalia n. Colmanich*] (9.9.1836.–Rijeka, 1910.) iz L82/95/95, kćeri Jakova [*Jacobus*] i Marije r. Ceh Kuiċ [*Maria n. Cech Cuich*].

Kućni brojevi 72 do 75 dio su lovranskog minikvarta koji je početkom XIX. pripadao Priskiċima [*Prischich (Priskich)*]. Najstariji je poznati ċlan te obitelji Anton Priskiċ zvan Vodopija [*Antonius Prischich (Priskich) vulgo Vodopia*] (8.11.1750.–10.4.1828.).²⁵ Njemu je supruga Katarina r. Blažiniċ [*Catharina n. Blasnich*] podarila desetero djece, a od onih za koje se zna daljnja sudbina i koji su zasnovali obitelj njih ċetvero živi na spomenutim kućnim brojevima. Na tom kućnom broju živi njihov najstariji sin Franciscus Priskiċ zvan Febraro [*Franciscus Prischich (Priskich) vulgo Febraro*], r. 12.10.1776., s obitelji, od 23.8.1800. zakonitom suprugom Antonijom r. Ciganċić [*Antonia n. Cigancich*] (8.4.1780.–11.1.1826.), kćeri Gašpara [*Casparus*] i Katarine r. Pipiċ [*Catharina n. Pipich*]. Njihovo dvoje najstarije djece ostalo je s obiteljima živjeti na tom kućnom broju, i to kći Marija Paškvala, r. 9.4.1802., koja se 15.1.1827. udala za Antona Mraka Losketića (Tomaċića) [*Antonius Mrach Losketich (Tomacich)*], sina Jurja [*Georgius*] i Franjice r. Basan [*Francisca n. Basan*], s kojim ima kćer jedinicu Mariju Ivanu [*Maria Joanna*], r. 8.2.1830., i sin Franjo Priskiċ [*Franciscus Prischich (Priskich)*], r. 16.12.1803., koji pak tijekom 1827. ženi izvjesnu Ursulu [*Ursula*] iz Senja s kojim ima dvije kćeri, Mariju Anu [*Maria Anna*], r. 22.10.1827., i Carolinu Priskiċ [*Carolina Prischich (Priskich)*], r. 4.11.1828. Budući da djeca nisu rođena na području Lovrana, može se pretpostaviti da je ta obitelj bila ovdje samo u prolazu.

²⁵ HR-DARI-41, *Javni biljeznici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00296. U oporuci datiranoj s 27.1.1820. oporuċitelj Mate Priskiċ Vodopija [*Matthaeus Prischich (Priskich) Vodopia*] ostavlja svome bratu, ovdje spominanjem Antonu Priskiċu Vodopiji [*Antonius Prischich (Priskich) Vodopia*], na skrb svojega maloljetnog sina Andriju [*Andreas*].

Od ostale djece Priskićevid [Prischich (Priskich)] nepoznata je daljnja sudbina sina Josipa [Josephus], r. 11.3.1806., dok se sin Anton Petar [Antonius Petrus] (30.6.1816.–11.8.1855.) po vjenčanju odselio 7.8.1844. u kuću mlade, Rozalije r. Baretić [Rosalia n. Baretich] (28.9.1818.–26.1.1901.) iz L86/98/98. Od preostalih sestara Priskiće [Prischich (Priskich)] Nevenka Priskiće [Innocentia Prischich (Priskich)], r. 28.12.1807., udala se 31.10.1829. za Ivana Letisa [Joannes Lettis] (20.7.1811.–16.10.1847.) iz L91/106/106, dok se nešto mlađa Ana Josipa Priskiće [Anna Josepha Prischich (Priskich)] udala za ranije spomenutog Vinka Mihalića [Vincentius Michalich] na L56(57)/66(67/67). Najmlađa sestra Ivana Felicika Priskiće [Joanna Felicia Prischich (Priskich)] (13.5.1820.–18.7.1855.) udala se 21.11.1850. i vjerojatno sretno živjela u braku s pomorskim kapetanom Gašparom Adrariom [Casparus Adrario] (29.11.1814.–24.5.1889.), pristiglim iz L14/17/17, sve dok u ljeto 1855. strašna tragedija nije pogodila Iovranštinu. Tada, u razmaku od samo nekoliko dana, od pošasti prvo umire njihov sin prvorođenac Paulo [Paulus] (6.9.1851.–14.7.1855.),²⁶ zatim 18. srpnja i njegova majka Ivana Felicika [Joanna Felicia], te konačno i mlađi sin Gustav Blaž [Gustavus Blasius] (23.9.1854.–7.8.1855.). Tako je kolera u nepunih mjesec dana odnijela živote tri četvrtine te obitelji, a jedini preživjeli, udovac Gašpar Adrario [Casparus Adrario], već se sljedeće godine, točnije 13.8.1856., ponovo ženi te u kuću dovodi Mariju r. Cerčić [Maria n. Cerčić] (25.5.1830.–22.11.1904.), rođenu na L11/14/14. Od četvorice njihovih sinova dvojica su umrla relativno mlada, i to Mikula Ivan [Nicolaus Joannes] (9.4.1870.–10.1.1880.) i Ivan Karlo Adrario [Joannes Carolus Adrario] (10.11.1867.–17.5.1868.). Neoženjen je umro i njihov brat Maksim Gašpar [Maximilianus Casparus] (5.8.1861.–3.3.1903.), a nije poznato ni da se ženio Ivan Adrario [Joannes Adrario], r. 8.11.1872.

Za razliku od braće, sestre su kod Adrariovih [Adrario], bar što se brakova tiče, bile okretnije. Mlađa sestra Antonija Elizabeta [Antonia Elisabetha], r. 2.5.1865., udala se 5.9.1898. za konstruktora brodova Romana Valentina [Romanus Valentin], r. 4.5.1870., sina Antona [Antonius] i Vinke r. Zahej [Vincentia n. Zachei] iz Oprića 83. Starija se pak sestra Franjica [Francisca] (6.9.1857.–25.1.1940.) udala

²⁶ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 298: Matična knjiga umrlih župe Iovran 1821.–1907. Na str. 134 upisani su smrtni slučajevi u obitelji Adrario [Adrario], gdje je zabilježeno da je ova osoba umrla u epidemiji kolere koja je harala na Iovranskom području od 6.7.–31.8.1855. te unutar gradskih zidina prouzročila smrt 20 ljudi, a na širem Iovranskom području pedesetak. Smrti nisu bili pošteđeni ni oni najbogatiji, tako da su zabilježena i dva smrtna slučaja u obitelji Iovranskih nobilisa Peršića de Köstenheima [Persich de Köstenheim] iz L67/79/79.

20.4.1890. za brodovlasnika Mikulu Mandića [*Nicolaus Mandich*] (20.8.1853.–18.3.1905.) iz Oprića 80, sina Mihovila [*Michaelis*] i Marije r. Skocanić [*Maria n. Scozanich*], te s njim na ovoj adresi imala blizanke Mariju Rožu [*Maria Rosa*] (20.12.1890.–27.12.1890.) i Antoniju [*Antonia*], zatim Mariju Lovorku [*Maria Laurentia*], r. 24.9.1895., te Franju Mikulu Mandića [*Franciscus Nicolaus Mandich*], r. 4.10.1898.

Josipa Priskiće [*Josepha Prischich (Priskich)*] (11.2.1787.–22.12.1839.), kći ranije spominjanog Antona Priskiće Vodopije [*Antonius Prischich (Priskich) Vodopia*], dočekala je na tom kućnom broju 19.9.1809. mladoženju, pomorca Josipa Trdića [*Josephus Terdich (Trdich)*], r. 17.2.1785. On potječe iz obitelji u kojoj su roditelji umrli mladi, majka Marija Elizabeta r. Blažinić [*Maria Elisabetha n. Blasinich*], r. 9.7.1762., s 27 godina, točnije 25.10.1789., a otac Jakov [*Jacobus*] najvjerojatnije oko 1793. godine.²⁷ Od četvero odrasle djece Trdićevih [*Terdich (Trdich)*] svi su se odselili od kuće. Njihova najstarija kći Katarina Trdić [*Catharina Terdich (Trdich)*] (12.12.1814.–27.9.1894.) udala se 30.1.1839. za pomorca Josipa Kučaića [*Josephus Kuczaich*] (21.1.1816.–18.12.1873.) iz L89/103/103, sina Antona [*Antonius*] i Katarine r. Rosović [*Catharina n. Rossovich*]. U ovom slučaju interesantno je da je njezina tetka Marija Terezija rođ. Trdić [*Maria Theresia n. Terdich (Trdich)*] (30.7.1783.–15.6.1809.)²⁸ od 29.1.1808. pa do svoje smrti bila prvom suprugom gostioničara Antona Kučaića Grgurinčića [*Antonius Kuczaich Ghergurincich*], r. 8.6.1782. iz L89/103/103, oca nećakinjina muža, spomenutog Josipa Kučaića [*Josephus Kuczaich*].

Nadalje sestra Ivana Paola [*Joanna Paola*] (28.12.1828.–19.05.1917.) i brat Aleksandar [*Alexander*] (8.3.1812.–2.4.1879.) vjenčali su

²⁷ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00128. Iza Jakova Trdića [*Jacobus Terdich (Trdich)*] ostala je oporuka datirana s 12.10.1793. No upis njegove smrti nije pronaden u lovranskim matičnim knjigama umrlih. S druge strane kod vjenčanja njegove djece iz prvog braka (14.5.1792. Jakov Trdić [*Jacobus Terdich (Trdich)*] oženio se drugi put, i to Jelenom r. Adrario [*Helena n. Adrario*]); kćeri Marije Terezije [*Maria Theresia*] 1808. i sina Josipa [*Josephus*] 1809. godine), otac se vodi kao pokojni, a u međuvremenu nije upisan u lovransku matičnu knjigu umrlih. Stoga se može zaključiti da u ovom slučaju postoje dvije mogućnosti: ili upis njegove smrti i pokopa nije izvršen u lovranskim matičnim knjigama ili je umro izvan granica župe Lovran.

²⁸ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 295, *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824*. Iako je iza Marije Terezije r. Trdić [*Maria Theresia n. Trdich*] ostala i oporuka datirana s 10.6.1809., ona je u lovranskim matičnim knjigama ostala zabilježena još po jednom interesantnom propustu. Naime iako je u listopadu 1809. već bila oko 3 mjeseca pokojna, netko je od neupućenih lovranskih svećenika kod vjenčanja održana 25.10.1809., a koje se odnosilo na jednu drugu Mariju r. Trdić [*Maria n. Trdich*], onu rođenu 21.4.1788., nadopisao *Forsi quella nata 30.7.1783*.

se 1851. i 1839. s bratom i sestrom Peršić Svet [*Persich Suet*], Franju Ksavera [*Franciscus Xavierus*], r. 3.11.1821., i Rožu [*Rosa*] (23.8.1813.–18.12.1890.). Prvi žive na starini Peršić Svetovih [*Persich Suet*] na adresi L42/50/50, a drugi su odselili na adresu L86/99/99. O životnoj povezanosti Peršić Svetovih [*Persich Suet*] svjedoči i daljnja činjenica da za bratom Aleksandrom [*Alexander*] na adresu L86/99/99 dolazi živjeti još jedan od njihove braće, Mikula Leopold Trdić [*Nicolaus Leopoldus Terdich (Trdich)*] (8.12.1820.–31.10.1882.), vjenčavši se 1.2.1849. s Franjicom Marijom r. Kurelić [*Francisca Maria n. Curelich*] (24.5.1821.–13.4.1868.), rođenom na L76/899/89.

Nakon što su do sredine XIX. st. svi stariji pripadnici obitelji Peršić Svet [*Persich Suet*] napustili ovaj svijet, a svi se mlađi pripadnici poženi i odselili na druge adrese u lovranskom Starom gradu, vjerojatno je na red došlo i pitanje prodaje kuće, koju u narednom periodu stječu oprički pomorac Ivan Kružić Antić [*Joannes Crusich Antich*] (8.5.1850.–6.12.1890.),²⁹ sin Andrije [*Andreas*] i Marije r. Kozmić [*Maria n. Cosmich*], te njegova supruga Leopoldina Würtich [*Leopoldina Wuertich*] (3.5.1848.–30.4.1938.) iz L7/10/10. Iz njihova braka, zasnovana 19.6.1878., rodila su se tri sina: Ivan [*Joannes*] (8.1.1880.–20.1.1880.), Petar [*Petrus*], r. 24.8.1884., te Franjo Anton Ivan Kružić Antić [*Franciscus Antonius Joannes Crusich Antich*] (17.8.1881.–6.9.1903.). O tešku i neizvjesnu životu lovranskih pomoraca toga doba svjedoči i druga tragedija koja se u relativno kratku vremenu dogodila u obitelji Kružić Antić [*Crusich Antich*], a povezana je s njegovim nestankom s broda Petöfi Societe Adria.

Priskići [*Prischich (Priskich)*] s kućnog broja L63/74/74 također spadaju u kategoriju potomaka ranije spomenutog Antona Priskića Vodopije [*Antonius Prischich (Priskich) Vodopia*], a moguće je da je to i njihova izvorna kuća, budući da on umire upravo na toj adresi 1828. godine. Ovdje zapravo žive dvojica njegovih sinova, od kojih onaj mlađi, Miko Šimun Priskiće [*Nicolaus Simonis Prischich (Priskich)*], r. 2.10.1784., samo do 1816., tj. do svog vjenčanja, kada odlazi na susjedni kućni broj L-/75/75. Stariji sin, pomorac Mate [*Matthaeus*] (28.9.1778.–28.11.1837.), ženi 15.9.1806. Mariju r. Letis [*Maria n. Lettis*] (13.12.1787.–1.8.1836.), kćer pomorskog kapetana Andrije Ivana [*Andreas Joannes*] i Franjice Paškvala r. Cupar

²⁹ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1863.–1891*. Na str. 129, koja se odnosi na kbr. L60/73/73, navedeno je da je ovaj lovranski pomorac poginuo na Lošinju, u brodolomu brigantina Sagittario. Također se navode i podaci vezani za nestanak njegova sina Franje Antona Ivana Kružić Antića [*Franciscus Antonius Joannes Crusich Antich*].

[*Francisca Pasquala n. Zupar*] (30.3.1763.–26.8.1803.).³⁰ Ako se izuzmu njihova djeca koja su umrla mala, sinovi Paškval [*Pasqualis*] (30.3.1812.–7.4.1812.) i Anton [*Antonius*] (22.9.1814.–2.6.1817.) te kći Olivija [*Olivia*] (12.4.1829.–27.4.1836.), za njihovu preostalu djecu, Mariju Ivanu [*Maria Joanna*], r. 23.12.1816., Antona [*Antonius*] (17.10.1819.–28.3.1913.), Andriju [*Andreas*], r. 21.4.1822., i Kristinu Priskiće [*Christina Prischich (Priskich)*], r. 18.8.1825., daljnja sudbina nije poznata.

Jedna od mogućih varijanti koja se u daljnjem vremenskom periodu mogla dogoditi jest ta da su djeca Priskićeveih [*Prischich (Priskich)*] nakon smrti obaju roditelja, tj. oko 1840., odselila kod rodbine ili izvan granica lovranske župe, a moguće je da je kuća neko vrijeme i prazna. Po vjenčanju 1.12.1866., ovdje se nastanjuje bračni par što ga čine Anton Kuzma Sepalić [*Antonius Cosmas Sepalich*] (26.9.1834.–15.6.1922.) iz Oprića 103, sin Mate [*Matthaeus*] i Antonije r. Basan [*Antonia n. Bassan*], te Marija r. Lazarić Županić [*Maria n. Lazarich Supanich*] (4.12.1835.–14.3.1917.) iz Tuliševice 27, kći Ivana [*Joannes*] i Katarine r. Janjetić [*Catharina n. Janjetich*]. Taj bračni par, pristigao iz Oprića, mogao se podičiti sa sedam kćeri, i to redom Marijom [*Maria*], r. 8.9.1866., Anom [*Anna*], r. 1.4.1868., Franjicom [*Francisca*], r. 25.9.1869., Lucijom Antonijom [*Lucia Antonia*], r. 7.12.1870., Vinkom Katarinom [*Vincentia Catharina*], r. 10.10.1878., Ludvigom [*Ludovica*] (2.2.1876.–11.8.1878.) i Karolinom Sepalić [*Carolina Sepalich*], r. 30.4.1879.

U kući na adresi L63/75/75, koja se držala s kućom Priskićeveih [*Prischich (Priskich)*] na broju 63/74/74, da bi se krajem XIX. st. oba dijela stopila u isti objekt, bio je početkom toga stoljeća dom obitelji Dobrec [*Dobrez*]. Glava te obitelji jest Josip Dobrec zvani Pepotina [*Josephus Dobrez vulgo Pepotina*] (~1747.–21.12.1809.), koji se drugi put oženio oko 1775. godine, nakon što mu je umrla prva supruga Katarina r. Trdić [*Catharina n. Terdich (Trdich)*]. Najstarija kći iz braka s drugom ženom Marijom r. Jeletić [*Maria n. Jeletich*] (~1750.–1.11.1827.), Marija Dobrec [*Maria Dobrez*] (28.1.1778.–16.7.1866.), udala se 9.2.1807. na L99/117/117 za pomorskog kapetana Mihovila Nikolu Kurelića Mihelinu [*Michaelis Nicolaus Curelich Michelina*], r. 28.9.1763., udovca Marije Katarine r. Cigančić [*Maria Catharina n. Cigancich*], r. 13.11.1757. Mlađa kći Ivana Petronila Dobrec [*Joanna*

³⁰ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00266. Iz pokojničine oporuke datirane s 24.8.1803. saznajemo da je na samrtnoj postelji zaželjela pogreb *senza pompa*, ono što bi se danas reklo *u krugu obitelji*. Prema lovranskoj matičnoj knjizi umrlih napustila je ovaj svijet dva dana kasnije, točnije dana 26.8.1803.

Petronilla Dobrez], r. 21.6.1800., udala se 10.2.1823. na L20/24/24 za postolara Andriju Marića [*Andreas Marich*], r. 28.11.1799., sina Josipa Grge Marića Krompa [*Josephus Gregorius Marich Crompo*] i Marije r. Batestin [*Maria n. Battestin*]. Za njihova brata Jakova Dobreca [*Jacobus Dobrez*], mornara ratne mornarice r. 10.7.1796., daljna sudbina nije poznata.

Kako u jednom trenutku, u prvoj polovici XIX. st., na tom kućnom broju nije bilo stanovnika, moguće je da su susjedi s kućnog broja L63/74/74, koji se nalazio u istoj zgradi, ili otkupili dio kuće u vlasništvu Dobrec Pepotinovih [*Dobrez Pepotina*], ili su se jednostavno tu proširili. Tada tu živi Miko Šimun Priskiće [*Nicolaus Simonis Prischich (Priskich)*], r. 2.10.1784., koji je 12.3.1816. oženio Mariju r. Rosović [*Maria n. Rossovich*], r. 10.10.1786. iz L26/31/32, kćer Gašpara [*Casparus*] i Marije Antonije r. Papić [*Maria Antonia n. Papich*]. Ona iz svog prvog braka s Josip Mauretićem Jakšom [*Josephus Mauretich Jaxa*], r. 1.3.1784., iz L49/107/107 u miraz donosi svoga sina Josipa Mauretića Jakšu ml. [*Josephus Mauretich Jaxa*], r. 18.10.1809. No i s tim novim stanovnicima jedna od najbližih kuća crkvi Sv. Ivana Krstitelja činila se tijekom cijelog XIX. st. sablazno praznom.

Za razliku od prethodne kuće na adresi L63/75/75, kuća na adresi L64/76/76 tijekom XIX. st. obilovala je dječjim smijehom i plačem. Prva obitelj koja je ovdje stanovala jest ona Mihovila Batestina Jedraca [*Michaelis Battestin Jedracz*], r. 5.8.1765., sina Mihovila [*Michaelis*] i Katarine r. Priskiće [*Catharina n. Prischich (Priskich)*], koji se krajem XVIII. i početkom XIX. st. ženio tri puta. Iz braka sklopljena 21.4.1788. s Antonijom Marijom r. Kalabota [*Antonia Maria n. Calabota*] (18.1.1763.–10.10.1797.), kćeri Trogirana Nikole [*Nicolaus*] i Katarine r. Peršić [*Catharina n. Persich*], rodila se kći Katarina [*Catharina*], koja se 1.10.1810. udaje za Medulinca Andriju Tomu Lorencina [*Andreas Thomas Lorenzin*]. Dok u trećem braku, sklopljenu 2.10.1811. s Lucijom r. Ceh Kuić [*Lucia n. Cech Cuich*] (25.11.1779.–4.9.1818.), kćeri Josipa [*Josephus*] i Antonije [*Antonia*], nije bilo potomaka, u braku sklopljenu 28.11.1798. s Rozalijom Marijom r. Dobrec [*Rosalia Maria n. Dobrez*] (5.9.1777.–22.1.1811.), kćeri Mihovila Dobreca Bonića [*Michaelis Dobrez Bonich*] i Katarine r. Roketić [*Catharina n. Roketich*], svoju su punoljetnost dočekale tri kćeri. Najstarija kći Batestinovih [*Battestin*] Helena Mikelina [*Helena Michelina*] (9.5.1800.–25.3.1882.) udala se 7.4.1823. na L55(56) (57)/66/67 za ranije spominjanog pomorca Ivana Nepomuka Mihalića

[*Joannes Nepomuceno Michalich*], r. 12.5.1789. Nešto mlađa Marija [*Maria*] seli u Rijeku po udaji 16.10.1826. za krojača Petra Germanisa [*Petrus Germanis*], sina Grge [*Gregorius*] i Ivane [*Joanna*]. Najmlađa kći Ana Batestin [*Anna Battestin*] seli pak na adresu Sv. Franjo 4, nakon što se udala za Matiju Brčića [*Mathias Bercich*], r. 23.8.1803., sina Matije [*Mathias*] i Mateje r. Hupić [*Matthea r. Hupich*].

Po sličnu, na prethodnom kućnom broju opisanu obrascu vezanu za odseljavanje mlađih generacija uz odlazak starijih članova obitelji s ovog svijeta, na ovaj kućni broj negdje oko 1825. godine dolaze živjeti Palmić Barisi [*Palmich Baris*] iz Sv. Franje 95/Mandići 29. U Citadelu su se spustili brat, kovač Gašpar Palmić Baris [*Casparus Palmich Baris*], r. 5.1.1797., sa suprugom babicom Matejom r. Negrić Drndić [*Matthea n. Negrich Derndich*] (20.1.1803.–17.10.1886.) i četvero djece, te sestra, Marija Mateja r. Palmić Baris [*Maria Matthea n. Palmich Baris*], r. 16.1.1802., sa suprugom Franjom Palmićem Matejčićem [*Franciscus Palmich Matejcich*], r. 6.2.1788., te troje djece. Djeca prvog bračnog para, tj. Palmić Barisa, [*Palmich Baris*], nastavila su dolaziti na svijet i na novoj adresi te obitelji L49/107/107, a djeca drugog bračnog para, tj. Palmić Matejčića [*Palmich Matejcich*], polako su se poženila i odselila kako slijedi: brat Anton Palmić Matejčić [*Antonius Palmich Matejcich*], r. 4.11.1828., na Sv. Franjo 9 po vjenčanju 22.2.1854. s Marijom r. Kokić [*Maria n. Cochich*] (15.2.1833.–6.3.1891.), kćeri Franje [*Franciscus*] i Mateje r. Klinšić Hmić [*Matthea n. Klinsich Hmich*]; starija sestra Antonija [*Antonia*] (10.12.1832.–4.2.1877.) na Sv. Franjo 66 po vjenčanju s Matom Mrakom [*Matthaeus Mrach*], r. 10.12.1836., sinom Mate [*Matthaeus*] i Mateje r. Žmarić [*Mattea n. Zmarich*]; te mlađa sestra Marija [*Maria*]

Slika 4. Ferdinand Blažić

(24.1.1838.–20.4.1869.) na Sv. Franjo 44 po vjenčanju s Andrijom Gašparinićem Matužom [*Andreas Gasparinich Matuz*] (25.11.1831.–23.9.1864.), sinom Mate [*Matthaeus*] i Antonije r. Žmarić [*Antonia n. Zmarich*]. Konačno, pred kraj XIX. st. na tu se adresu vraća Marija r. Palmić Baris [*Maria n. Palmich Baris*], kći Mate Palmića Barisa [*Matthaeus Palmich Baris*], r. 10.9.1822., jednog od sinova ranije spomenutog kovača Gašpara Palmića Barisa [*Casparus Palmich Baris*], koji

je s obitelji s te adrese prešao na L49/107/107. Ona se 26.5.1883. udala za Andriju Blažića [*Andreas Blasich*] (4.9.1857.–Sacile, Udine, 9.12.1916.) iz Tuliševice 87, sina Andrije [*Andreas*] i Ane r. Sirotnjak [*Anna n. Sirotgnjak*]. Ovdje su se rodila i njihova djeca: Anton Andrija Blažić [*Antonius Andreas Blasich*] (3.11.1884.–Amsterdam, 1905.), Ferdinand Blažić [*Ferdinandus Blasich*], r. 15.12.1888., te kći Isaia Ana Blažić [*Isaia Anna Blasich*], r. 5.7.1891.

U prvom od niza zgrada kojima kućni brojevi iz pravca Starog grada ponovo izbijaju na gradske zidine, onaj s kućnim brojem L65/77/77, živjeli su lovranski Fabijanići zvani Sapići [*Fabijanich vulgo Sapich*]. Negdje početkom 80-ih godina XVIII. st. glava obitelji, Mikula de Tolentino Fabijanić Sapić [*Nicolaus de Tolentino Fabijanich Sapich*] (7.9.1744.–28.4.1823.), dovodi ovamo iz Kranja svoju suprugu Jelenu [*Helena*] (~1756.–10.1.1835.). Njihova starija kći Marija Anna [*Maria Anna*], r. 22.3.1785., slijedila je odabir svoga oca te se 1803. udala za ranije spominjanog Josipa Klemena [*Josephus Clemen*], također iz Kranja, s kojim je do kraja života živjela na adresi L52/62/63. Mlađa sestra Anna [*Anna*], r. 8.7.1787., u kuću dovodi zeta Franju Ruppantića [*Franciscus Ruppanti*], r. 12.11.1783., iz L75/87/87 te je s njim imala Katarinu Ruppantiću [*Catharina Ruppanti*] (28.5.1809.–9.3.1836.), Franju Božu [*Franciscus Nathalis*] (18.12.1811.–10.9.1816.),³¹ Andriju [*Andreas*], r. 25.11.1820., i Srećku Ruppantića [*Fortunata Ruppanti*], r. 5.8.1826. Daljnja sudbina te djece nije poznata, možda se netko od njih zaputio i u pravcu Rijeke, odakle sama obitelj i potječe. Jedini sin Fabijanićevih [*Fabijanich*] oženio je 13.4.1818. Josipu r. Trdić Prčovu [*Josepha n. Terdich (Trdich) Percz*], r.12.8.1792.³² kćer trafikanta Josipa [*Josephus*] i Marije Ane r. Priskić [*Maria Anna n. Priskich (Priskich)*]. Nadalje oni žive u rodnoj kući mlade, tj. na adresi L96/114/114.

Vjenčanja se djece obitelji Fabijanić Sapić [*Fabijanich Sapich*] donekle poklapaju s vjenčanjem novih stanovnika na ovom

³¹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 297: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1771.–1831*. Na 70. str. te matične knjige ostalo je zabilježeno da je ovo dijete umrlo od *miserie*. To nije bio tako rijedak uzrok smrti u doba završetka vladavine Francuza u ovim krajevima.

³² HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1771*. U slučaju ove osobe u relevantnom lovranskom Stališu duša, na adresi L114, navedeno je da, između ostalih, živi Josipa r. Trdić [*Josepha n. Terdich (Trdich)*], kći pok. Josipa [*qm. Giuseppe*], r. 12.8.1792. S istim datumom u matičnoj knjizi krštenih zabilježeno je krštenje Marije Trdić [*Maria Terdich (Trdich)*], kćeri Josipa [*Josephus*] i Marije Ane [*Maria Anna*]. Kako se ista osoba od tada nadalje kontinuirano naziva Josipom [*Josepha*], vjerojatno je upis imena u matičnoj knjizi krštenih pogrešan. Tim više što u istoj obitelji već postoji druga kći imena Marija [*Maria*].

kućnom broju, Franje Lenca [*Franciscus Lenaz*], r. 21.1.1792. na L3(116)/4/4, sina Mate Mihovila [*Matthaeus Michaelis*] i Marije Franjice Franjul Mušić [*Maria Francisca Fragnul Mussich*], i njegove supruge Antonije r. Dešković [*Antonia n. Descovich*], r. 1.4.1795. na L71/83/83, kćeri Ivana [*Joannes*] i Marije r. Marušić Mračica [*Maria n. Marussich Mraciza*]. Navedeni se par vjenčao 15.6.1814. te imao brojnu obitelj, koju je sačinjavalo osmero djece, šest sinova i dvije kćeri. Najstariji sin Franjo Lenac [*Franciscus Lenaz*], r. 18.3.1815., kao i nešto mlađi Ludvig [*Ludovicus*], r. 21.8.1825., dugo su se vodili u lovranskim stališima duša s nepoznatim boravištem.³³ Najmlađi sin

Slika 5. Ivan Aron Lenac

Ivan Anton Lenac [*Joannes Antonius Lenaz*] (27.2.1840.–9.1.1924.) oženio je 8.5.1871. Silviju r. Letis [*Sylvia n. Lettis*] (13.10.1845.–26.2.1930.) iz L91/106/106, kćer Franje Josipa [*Franciscus Josephus*], r. 5.10.1813., i Franjice r. Mrak [*Francisca n. Mrach*] (15.6.1815.–19.11.1898.). Nakon dvije kćeri koje su umrle relativno mlade, Marije [*Maria*] (6.3.1872.–23.4.1878.) i Rozalije [*Rosalia*] (1.5.1875.–26.8.1891.), ostala su njihova djeca doživjela punoljetnost, npr. Vjekoslav Leonard [*Aloysius Leonardus*] (30.6.1884.–Barcelona, 13.5.1916.), ili

zrele godine, kao npr. sinovi Franjo Juraj [*Franciscus Georgius*], r. 7.7.1878., i Ivan Aron Lenac [*Joannes Aaron Lenaz*], r. 11.6.1882.

Od kćeri Lenčevih [*Lenaz*] s kućnog broja L65/77/77, najstarija Petrina Juliana Lenac [*Petrina Juliana Lenaz*], r. 20.6.1818., udaje se 29.7.1844. za Blaža Adraria [*Blasius Adrario*], r. 30.1.1818., i postaje nevjestom na L14/17/17. Slična životna sudbina odlaska od kuće zatekla je i njezinu sestru Nadalinu [*Nathalina*] (24.2.1820.–28.10.1870.), koja je selila čak na dvije adrese, udavši se prvo 15.2.1843. na adresu Sv. Franjo 5 za Antona Mraka Pahića [*Antonius Mrach Pahich*], r. 30.1.1817., jednog od dvanaestero djece iz braka istoimenog oca i majke Franjice r. Hupić [*Francisca n. Hupich*], a postavši udovicom, 15.10.1855. udala se drugi put, i to za udovca, ranije spominjanog Ivana Zaheja [*Joannes Zachei*] (15.3.1822.–25.1.1872.). Taj lovranski

³³ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1863.–1891*. Na str. 86 za starijeg je brata navedeno *manca da 50 anni*, a za mlađega *manca da 40 anni*.

pomorac, sin Mate [Matthaeus] i Rozarije r. Randić Sepčić [Rosaria n. Randich Sepcich], ranije je spominjan na adresi L55(56,57)/66/67 kao mladoženja te po smrti supruge Leopoldine r. Mihalčić [Leopoldina n. Mihalich], r. 7.1.1824., dolazi sa dva sina iz prvoga braka živjeti na adresu L3/4/4, gdje dočekuje nevjestu, ranije spomenutu Nadalinu Lenac [Nathalina Lenaz]. Ni iz jednog od obaju opisanih brakova ona nije imala vlastite djece.

Udovcem, i to Franjom Lovrom Brčićem [Franciscus Laurentius Bercich], r. 30.7.1810. na adresi Sv. Franjo 4, sinom Matije [Mathias] i Mateje r. Hupić [Mathea n. Hupich], oženila se 9.3.1863. i njezina sestra Maria [Maria], dok je na starini do svoje smrti jedino ostala sestra Felicija Regina Lenac [Felicia Regina Lenaz] (5.9.1833.–6.12.1872.).

Mali objekt u sklopu zapadne strane lovranskog gradskog bedema na adresi L66/78/78, u odnosu na njegovu veličinu, imao je tijekom XIX. st. relativno velik broj svojih stanovnika. Ovdje u početku žive dvije sestre Rosović [Rossovich], Marija [Maria] (4.9.1759.–11.9.1836.) i Lucija [Lucia]³⁴ (16.11.1766.–29.12.1816.), kćeri Josipa [Josephus] i Augustine [Augustina] (~1729.–21.2.1784.), koja potječe iz poznate plemenitaške obitelji de Terzi [de Terzi]. Obje su kćeri u kuću dovele zetove te je u relativno malenu prostoru početkom XIX. st. uistinu moglo biti živo.

Od svog vjenčanja 7.1.1784. ovdje je živio bračni par što su ga činili pomorac Ignac Blažinić Stapa [Ignatius Blaxinich Stapa]³⁵ (6.8.1754.–29.1.1815.) i jedna od spomenutih sestara, Marija r. Rosović [Maria n. Rossovich]. Od živuće djece ovog bračnog para u lovranskim se rodoslovnim vrelima spominju samo dvije osobe, i to sin Jakov Blažinić Stapa [Jacobus Blaxinich Stapa], r. 27.4.1797., čija daljnja sudbina nije poznata, te kći Jelena [Helena], r. 11.5.1792., koja se 12.6.1822. udala za u Lovran tek pristigla bakarskog kalafata Antona Šepića [Antonius Sepich], r. 16.1.1798., sina pok. Jurja [Georgius] i Lucije [Lucia]. Taj bračni par imao je petero djece: Božu [Nathalis],

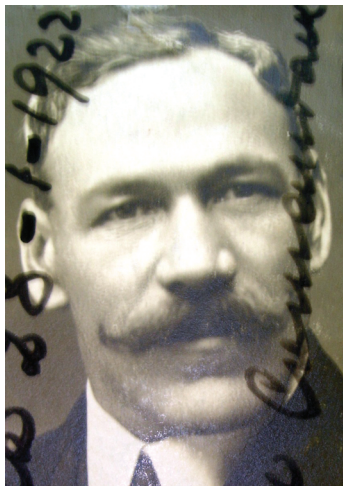
³⁴ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. bb. Iz pokojničine oporuke datirane s 8.1.1817. saznajemo da je jedan od katova kuće u svome vlasništvu, u ovome slučaju drugi kat, oporučno ostavila svojoj kćeri Mariji r. Sorić Facolin [Maria n. Sorich Fazolin]. Veći broj vlasnika u jednoj zgradi, povezano s veličinama zgrada u lovranskoj Citadeli, potvrđuje do sada uočenu praksu da na pojedinim kućnim brojevima stanuje i veći broj obitelji različitih prezimena. U kućama u lovranskom prigradu situacija je posve drugačija, tj. kuće su jednokatnice i pripadaju samo jednom vlasniku.

³⁵ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 297: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1771.–1831*. Kakva je bila sudbina ostarjelih pomoraca, najbolje svjedoči podatak da je ova osoba umrla od *mizerije*. No možda je spomenuti uzrok smrti jednostavno bolje pripisati oskudicama vezanim uz vrijeme francuske vladavine ovim prostorima.

r. 13.12.1822., Antoniju [*Antonia*], r. 17.1.1825., Mikulu [*Nicolaus*], r. 13.9.1826., Mariju Magdalenu [*Maria Magdalena*] (22.7.1828.–26.6.1837.) i Šanta Šepića [*Sanctus Sepich*], r. 28.10.1833. Nakon uvida u sva dostupna rodoslovna vrela Lovranštine vjerujemo da je ta obitelj zarana odselila iz Lovrana.

Druga kći Rosovićevih [*Rossovich*], imenom Lucija [*Lucia*], udala se 24.7.1794. za Jakova Sorića Facolina [*Jacobus Sorich Fazolin*], r. 25.7.1769., sina Jurja Sorića Bartulice [*Georgius Sorich Bartulizza*] i Margarite r. Ceh [*Margaretha n. Cech*]. I u narednoj generaciji nastavljena je tradicija da se na tom kućnom broju zetovi doseljavaju, a sinovi odlaze za zetove na druge kućne brojeve. Tako se sin Franjo Sorić Facolin [*Franciscus Sorich Fazolin*], r. 29.10.1797., odselio na L10/24/24, oženivši se 12.2.1826. Antonijom r. Marić [*Antonia n. Marich*], r. 13.10.1804., kćeri Antona [*Antonius*] i Marije Jelene r. Peršić Belinić [*Maria Helena n. Persich Belinich*]. Drugi sin, postolar Paškval Ivan Sorić Facolin [*Pasqualis Joannes Sorich Fazolin*] (28.3.1807.–17.5.1835.) ženi krajem 1833. Anu r. Jeletić Hor [*Anna n. Jeletich Hor*], r. 1.7.1799., kćer Antona [*Antonius*] i Mateje r. Martinčić [*Matthea n. Martincich*]. Oni žive izvan mladoženjine kuće na nepoznatoj adresi, a bračnu idilu prekida mladoženjina prerana smrt. Od braće Sorić [*Sorich*] u lovranskim matičnim knjigama još se pojavljuje i Gašpar [*Casparus*], r. 4.1.1803., no njegova je daljnja sudbina nepoznata. Usprkos svemu njihova jedina sestra Marija r. Sorić Facolin [*Maria n. Sorich Fazolin*] (17.8.1795.–23.8.1867.) u kuću 14.2.1820. dovodi zeta, pomorca Ivana Dobreca Nanetića [*Joannes Dobrez Nanetich*] (17.11.1793.–2.4.1851.) iz Tuliševice 1,

Slika 6. Antonio Credente

sina Ivana [*Joannes*] i Lucije r. Trdić [*Lucia n. Terdich (Trdich)*]. Nakon 30-ak godina braka suprug umire od gangrene, a udovica Dobrec Nanetić [*Dobrez Nanetich*] iznenađujuće, u 62. godini života, 6.12.1857. u kuću dovodi gotovo trostruko mlađeg zeta Andriju Martinčića Skobričića [*Andreas Martincich Skobercich*] (15.11.1834.–9.2.1919.) iz Sv. Franje 43/46, sina Šimuna Martina [*Simonis Martinus*] i Marije r. Basan [*Maria n. Basan*]. Mladi udovac nakon toga ponovo se ženi na adresu Tuliševica 3 za Antoniju r. Sorić

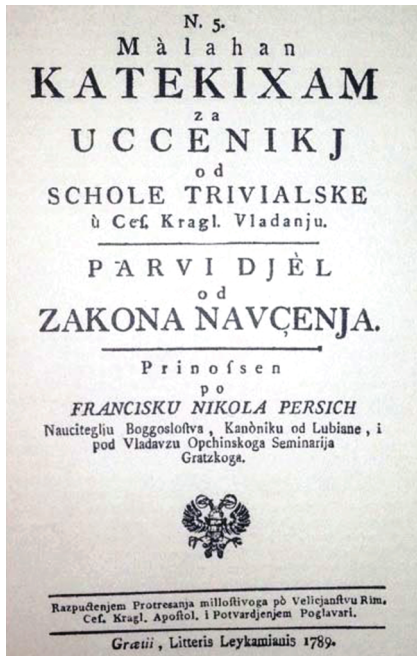
[*Antonia n. Sorich*] (7.1.1837.–1.5.1869.), kćer Ivana [*Joannes*] i Ane Helene r. Gržančić [*Anna Helena n. Gersancich*], te najvjerojatnije prodaje kuću na predmetnoj adresi.

Sljedeći vlasnici, ili barem podstanari, koji se spominju na tom kućnom broju bili su bračni par Josip Janjetić [*Josephus Giagnetich*] (16.7.1834.–20.12.1907.), sin Andrije Janjetića Snašića [*Andreas Giagnetich Snassich*] i Katarine r. Sponarić [*Catharina n. Sponarich*], pristigao iz Tuliševice 28, i Jelena r. Lazarić [*Helena n. Lazarich*] (27.4.1832.–11.1.1886.), kći Ivana Lazarića Županića [*Joannes Lazarich Supanich*] i Katarine r. Janjetić [*Catharina n. Giagnetich*], također iz Tuliševice. Nije poznato da je tu bilo ikakvih potomaka, kako s ovom tako i s drugom suprugom, Opričankom Ludvigom r. Marušić [*Ludovica n. Marussich*] (4.4.1842.–28.5.1915.), kćeri Ivana Tome [*Joannes Thomas*] i Marije Rože r. Kolmanić [*Maria Rosa n. Kolmanich*]. Izostanak djece bračnih parova Janjetić [*Giagnetich*] zasigurno su nadoknadili njihovi podstanari, bračni par Credente [*Credente*]. Suprug, Crispinus [*Crispinus*] (24.3.1844.–23.11.1921.), odrastao je kao siroče u lovranskoj podružnici tršćanskog sirotišta³⁶, te 6.5.1871. ženi Mariju r. Skocanić [*Maria n. Scozanich*] (13.11.1843.–18.1.1927.) iz Tuliševice 17, kćer pomorca Matije [*Mathias*] i Marije r. Gržančić [*Maria n. Gerzancich*]. Credenteovi [*Credente*] u lovranskom Starom gradu, ako izuzmemo kćer Mariju [*Maria*] 22.5.1878.–14.9.1879., koja je umrla mala, odgojili su četvero djece: Giovannija [*Joannes*] (24.11.1875.–21.7.1914.), Antonia [*Antonio*], r. 25.2.1880., Giuseppea Andreu [*Josephus Andreas*] (5.2.1885.–Bukurešt, 9.9.1915.) i Paulinu Mariju Credente [*Paolina Maria Credente*], r. 29.9.1882.

Volumenom najmasivnija zgrada u sklopu cijeloga lovranskoga obrambenog bedema, ona na kućnom broju L67/79/79, kojoj iz pravca crkve Sv. Ivana Krstitelja pripada dvorište ograđeno visokim zidom, tzv. kortil, bila je u vlasništvu lovranskih patricija – Peršića [*Persich*].³⁷ Tijekom XVIII i XIX st. to je vjerojatno najmoćnija obitelj lovranskog

³⁶ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. Na samome kraju ovog stališa duša (str. 321–325) naveden je popis od 69 šticienika bivšeg tršćanskog sirotišta [*ex Orfanotrophio Tergestino Pueri ad nutriendum commissi fuere*], na kojem se nalazi i ova osoba. Sva su djeca krštena od 12.10.1837. do 9.5.1845. i bila su raspoređena po obiteljima lovranskog zaleđa, zaduženim da se za njih brinu. V. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtaljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005. U navedenom djelu autorica detaljno analizira mnogobrojne primjere iz navedene ustanove, a na kraju knjige donosi i cjelovit popis te djece baš za navedeno razdoblje.

³⁷ Fotografije istočnog i zapadnog pročelja patricijske kuće Peršićevih objavljene su u: Bradanović, Marijan, „Graditeljstvo Lovrana u kasnom srednjem i ranijem novom vijeku“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 1, 2010., str. 236.

Slika 7. Naslovna stranica Peršićeva katekizma

mjestima i bio župnik u Tinjanu, a studirao je u Grazu, gdje je 1774. proglašen doktorom teologije. Nakon toga je u Rijeci dvije godine predavao *moralku*, a 1787. godine postaje kanonikom biskupske katedrale u Ljubljani³⁹ te ubrzo i zamjenikom ravnatelja općinskog sjemeništa u Grazu. Poznat je i po tome što je u Grazu 1789. izdao dva katekizma za istarske Hrvate.⁴⁰ U rujnu iste godine, ukazom cara, postao je i upraviteljem kaptola u Novom Mestu, uživajući velik ugled. Veliku pomoć pri tome Franji Nikoli Peršiću [*Franciscus Nicolaus Persich*] pružio je ljubljanski nadbiskup Brigido [*Brigido*], studentski kolega njegova starijeg brata. No u turbulentnim vremenima koja su uslijedila došao je u sukob s prefektom Mihaelom Hoffmanom

područja. Najstariji poznati članovi te obitelji jesu pomorac Franjo [*Franciscus*], r. ~1710., i njegova supruga Margareta r. Cigančić [*Margaretha n. Cigancich*]. Njihovi sinovi Nikola Franjo [*Nicolaus Franciscus*] (6.12.1734.–3.7.1804.) i Franjo Nikola [*Franciscus Nicolaus*] (21.9.1748.–20.10.1802.) studirali su teologiju. Stariji brat Nikola Franjo [*Nicolaus Franciscus*] stupio je na dužnost predstojnika pazinskog kaptola u srpnju 1792. godine³⁸, a ranije je obavljao i dužnost kanonika katedrale u Trstu.

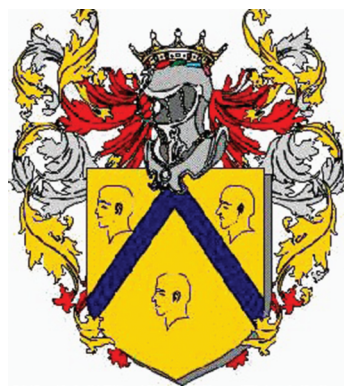
Mlađi, a ujedno i mnogo poznatiji, brat Franjo Nikola [*Franciscus Nicolaus*] isprva je radio kao kapelan po istarskim

³⁸ V. *La Provincia dell'Istria*, god. 14, br. 19, 1.10.1880., str. 152. Pod naslovom „Catalogo delli Prepositi di Pisino“ navedeno je ime *Nicolo Francesco de Persich Liburno da Lovrana*. Interesantno je da se navodi još jedan Lovranac *Vito Antonio Franul Liburno da Lovrana installato li 12. Agosto 1739. Morto li 15. Maggio 1774.*

³⁹ V. *Catalogus Cleri et Beneficiorum ecclesiasticorum diocesis labacensis, Ljubljana, 1892.*, gdje se navodi *Franciscus Nicolaus Persich de Koestenhaim* kao *Praepositorum Rudolphswerthensium* u spomenutom vremenskom periodu.

⁴⁰ Riječ je o ovim katekizmima: *Malahni Katekixan u pitanju i odgovaranju za najmalahnu djecu, prinesen po Francesku Nikoli Persichu, Naucitelju Bogoslovcu, kanoniku od Lubiane* (48 str.) i *Malahan Katekixan za ucenike od schole trivialske, parvi djel od zakona naucsenja, prinossen po Francesku Nikoli Persichu* (112 str.). V. Žic, Nikola, „Bibliografske bilješke o hrvatskim knjigama iz Istre“, *Hrvatska prosvjeta*, god. 24, br. 6–7, 1937., str. 331.

[*Michaelis Hoffmann*] oko načina i obima primjene bogoštovlja u tadašnjem školstvu. Bio je i u sukobu s franjevcima u Novom Mestu (tzv. frančiškanima iz samostana Sv. Lenarta), koji su od 1746. do 1870. vodili lokalnu gimnaziju. Godine 1792. Peršićevim zalaganjem bilo im je nakratko oduzeto upravljanje tom obrazovnom ustanovom te određeno da ravnatelj spomenute gimnazije mora biti jedan od kanonika. Taj crkveni prosvjetitelj, u okviru svojih nadležnosti i moći, tvrdio je naime da frančiškanski odgoj ne može udovoljiti ljudskim i socijalnim potrebama polaznika. Godina 1797. donijela je Peršiću nenadano umirovljenje; prvo je u Ljubljani bio pod ostrim nadzorom nadbiskupa i državne vlade, a kasnije je interniran u Pazin, s ostrim ukazom ravnatelju pazinskog kaptola. Oba brata Peršića [*Persich*] povukla su se tada kod rodbine u Lovran te ubrzo ovdje i umrla.

Slika 8. Grb plemićke obitelji Persich de Köstenheim

Anton Peršić [*Antonius Persich*] (~1753.–19.6.805.), za razliku od dvojice slavne braće, ostao je živjeti u Lovranu na starini Peršićevih [*Persich*], oženivši se Cresankom Isidorom r. Bon [*Isidora n. Bon*] (3.4.1758.–11.8.1830.), kćeri Vigila [*Vigilius*] i Felicike [*Felicia*]. Zahvaljujući uglednim članovima obitelji, za koje se znalo i daleko izvan granica Lovrana i Liburnije, obitelj je 1792. godine uspjela dobiti plemićku titulu tako da se od tada u lovranskim matičnim knjigama vode kao Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*].⁴¹ Njihov najstariji sin Pio Peršić de Köstenheim [*Pius Persich de Köstenheim*] (6.5.1778.–30.12.1840.) zasnovao je svoju obitelj u Bahovoj na adresi Oprić 1/81 oženivši 12.9.1802. riječku patricijku Anu Muschler [*Anna Muschler*] (5.5.1785.–24.10.1853.). Taj je ogranak obitelji Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*] također kasnije bio vrlo utjecajan u Lovranu i šire, davši 1851. čak i upravitelja koparskoga okruga. Njegova četiri godine mlađa sestra Ivana Franjica [*Joanna Francisca*], r. 18.9.1795., udala se 30.4.1816. na Cres za Biaggia Malaboticha

⁴¹ Na portalu *Heraldrys Institute of Rome* navedeno je da je dodjela naziva *Nobilis* s dodatkom *de Kostenheim* (za muškarce i žene) obavljena na temelju diplome koju je izdao car Franjo 18. kolovoza 1792. godine. V. „Origine del cognome Persich, provenienza: Italia“, *Heraldrys Institute of Rome*, <http://www.heraldrysinstitute.com/cognomi/Persich/Italia/idc/3019/lang/it/>, posjet: 15. siječnja 2016.

[*Blasius Malabotich*],⁴² sina Dominusa Giovannija [*Joannes*]. Njezina se starija sestra Antonija [*Antonia*], r. 11.6.1784., nešto ranije, 2.10.1803., također preselila na Cres udavši se za nobilisa Giacoma de Petrisa [*Jacobus de Petris*].

No tu svakako ne staje veza novopečenih lovranskih plemića s otokom Cresom. I njihov brat Vigil Ivan Peršić de Köstenheim [*Vigilius Joannes Persich de Köstenheim*] (27.6.1790.–10.8.1855.)⁴³ također je 14.2.1818. pohitao na Cres dovesti nevjestu. Njegova odabranica bila je Felicia r. Antoniazzo [*Felicia n. Antoniazzo*] (30.4.1800.–7.7.1880.), također plemkinja iz Cresa. Taj je bračni par od djece odgojio samo kćer Mariju Leopoldinu [*Maria Leopoldina*] (12.12.1818.–2.12.1898.), koja se 16.5.1842. u Lovranu udala za upravitelja okruga Pula Domicijana Velussiga [*Domitianus Velussig*] (4.8.1804.–16.3.1883.), sina c. kr. poreznika Franje [*Franciscus*] i Katarine r. Mlekuž [*Catharina n. Mlekuz*] rodom iz Bovca, Slovenija. Neka od njihove djece rođena su izvan Lovrana, kao npr. u Sežani rođen Domicijana Velussig [*Domitianus Velussig*] (23.12.1851.–30.3.1890.), ili sin Frederik [*Fredericus*], r. 14.2.1845. negdje izvan župe Veprinac, koji je kasnije odselio u Beč. Preostali sin Franjo Virgil [*Franciscus Virgilius*] (12.9.1851.–28.7.1925.) nikada se nije ženio i ostao je živjeti na tom kućnom broju.

Od kćeri Velussigovih [*Velussig*] starija Sofija [*Sophia*], r. 13.4.1843., odselila je u Rijeku prethodno se na Voloskom udavši za Benedikta Minaka (Dminaka) [*Benedictus Minach (Dminach)*], r. 22.3.1828., sina poznatog brodovlanika Ivana [*Joannes*] i Marije Ane r. Rajčić [*Maria Anna n. Raicich*], dok je nešto mlađa Ana [*Anna*] (27.2.1854.–18.8.1909.) za supruga odabrala 16.5.1881. jednog od svojih rođaka iz porodice Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*] te odselila od kuće. Sa suprugom Paulom Emilom [*Paulus Emilius*], r. 11.9.1851., sinom Pia [*Pius*] i Marije Henrike r. Cigančić [*Maria Henrica n. Cigancich*] iz L77/90/90, zasnovala je obitelj na starini mladoženjinih roditelja.

Imućnije obitelji poput opisanih Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*] sasvim su sigurno imale poslugu i druge ljude koji

⁴² U članku posvećenom poznatom creskom pjesniku Raimondu Malabotichu [*Raimundus Malabotich*] navodi se da je jedan od četvorice braće, Biaggio Malabotich [*Blasius Malabotich*], oženio jednu Peršić [*Persich*] iz Lovrana. V. „Di un poeta dell’Istria insulare“, *Pagine Istriane*, god. 2, br.1, 4.3.1906., str. 2.

⁴³ V. *Nomina Juventum in Cas. Reg. Lyceo Labanensi Humanioribus Literis Studentium ex Ordine Classium in Quas Secundo Anni Scholastici Semestri Refferi Meruerunt*, Ljubljana, 1804. U ovom popisu spominje se polaznik Vigil Peršić de Köstenheim [*Vigilius Persich de Köstenheim*], *Istriian, Laurensis, de Secundae Classis in Rhetorica*.

su za njih radili. Jedna takva osoba mogla bi biti Santina Martinčić zvana Antonija [*Sanctina Martincich vulgo Antonia*], r. 1.11.1858., kći Antona Martinčića Vučića [*Antonius Martincich Vucich*] i Jelene r. Trdić [*Helena n. Terdich (Trdich)*]. Ona se zasigurno u lovranski Stari grad spustila iz Tuliševice 38 u potrazi za boljim životom, no od svega toga u lokalnim matičnim knjigama ostalo je zabilježeno da je u kući Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*] rodila troje nezakonite djece, i to redom Mariju Martinčić [*Maria Martincich*] (28.6.1885.–12.10.1885.), pa još jednom Mariju Martinčić [*Maria Martincich*] (1.10.1887.–21.10.1888.) i naposljetku Antoniju Martinčić [*Antonia Martincich*] (5.12.1890.–8.7.1971.).

U nizu s velebnim zdanjem Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*] nalazila se još kuća na adresi L68/80/80, koja je ranije vjerojatno bila sastavni dio prethodnog kućnog broja, tj. zgrade L67/79/79. Naime na tom kućnom broju živi Jelena r. Peršić [*Helena n. Persich*] (18.5.1746.–28.6.1814.)⁴⁴, jedna od sestara s broja L67/79/79, koja u ovom dijelu zgrade živi sa suprugom, trgovcem Franjom Cuprom [*Franciscus Zupar*] (4.8.1737.–7.11.1802.).⁴⁵

Djeca Cuprovih [*Zupar*] uglavnom su se poženila i odselila od kuće. Tako se kći Rozalija [*Rosalia*], r. 12.5.1792., udala za Matu Mihalića Martinačića [*Matthaeus Michalich Martinacich*], r. 8.2.1768., iz L147(23)/27/28, dok je Franjica [*Francisca*], r. 3.10.1783., postala 31.10.1821. suprugom udovca Josipa Trdića [*Josephus Terdich (Trdich)*], r. 22.9.1785., na adresi L119/40/40. Paralelno sa sestrama rodni dom napuštala su i braća. Stariji, pomorski kapetan Ksaver Toma de Vilanova [*Xavier Thomas de Villanova*] (16.9.1780.–28.1.1875.)⁴⁶

⁴⁴ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. bb. Iz ove oporuke datirane s 19.3.1808. saznajemo da se njom potvrđuje ranija oporuka oporučiteljice od 31.12.1798. Osim pokretnina i nekretnina koje ostavlja djeci kao nasljednicima, oporučiteljica ostavlja i sumu od f.2 Instituciji za siromašne (*Instituzione delli Poveri*), a također i za školstvo (*e alla Scuole Normali*). Oporučiteljica je umrla tek nakon 6 godina, u lipnju 1814. Interesantno je da je oporuka ostala i iza njezina supruga Franje Cupra [*Franciscus Zupar*] (dok. br. 248 od 28.10.1802.) tako da se ovdje radi o rijetkom bračnom paru za koji su sačuvane obje oporuke. Rijetkost također predstavlja i činjenica da su obje oporuke pisane prije same smrti pokojnika.

⁴⁵ Ova se osoba spominje u priloženom popisu najstarijih pomoraca povezanih s lukom u Rijeci u: Erceg, Ivan, „Stanje pomorstva grada Rijeke u vrijeme reinkorporacije (1776/77)“, *Zbornik Historijskog instituta Jugoslavenske akademije*, sv. 3, 1960., str. 373–418. Iz priložene tablice na str. 405 saznajemo da je Franjo Cupar [*Franciscus Zupar*] otprilike rođen 1738., da je otišao ploviti s 10 godina starosti, tj. 1848. godine, te da mu je matrikula izdana 14.11.1768. Iz grafikona na str. 406 saznajemo još jedan važan podatak, a koji se odnosi na mjesto rođenja pojedinog pomorca. Prema tome popisu Rijeke zauzima prvo mjesto s 28%, dok je Lovran na visokom drugom mjestu s 14%.

⁴⁶ Usp. *Laibacher Zeitung*, br. 18, 2.3.1821., str. 71, gdje autor teksta donosi obavijest o putovanju austrijskog brigantina Borreiter pod zapovijedanjem kapetana Tome Cupra [*Thomas Zupar*], koji iz Napulja i Mesine dovozi kavu, limone i haringe.

Slika 9. Alčide Valčić

ženi Franjicu r. Blažinić [*Francisca n. Blazinich*] te s njom zasniva obitelj na adresi L110(73)/130(85)/81. Mlađi brat Jakov Cupar [*Jacobus Zupar*], r. 25.7.1788., seli pak na adresu L44/53/53, nakon što se 3.5.1815. oženio Mošćeničankom Josipom r. Bradičić [*Josepha n. Bradicich*], r. 16.3.1798., kćeri Antona Bradičića Tonete [*Antonius Bradicich Toneta*] i Franjice r. Valentin [*Francisca n. Valentin*] iz Mošćenica 271/367.

Jedini od obitelji Cuprovih [*Zupar*] koji se nije selio iz rodne kuće bio je brat Mikula [*Nicolaus*]⁴⁷, r. 19.8.1769., koji je negdje izvan lovranskog teritorija oženio Terezu r. Klesen [*Theresia n. Klessen*], r. ~1778. Situacija s njihovom djecom odvijala se slično kao i s muževom braćom, tj. gotovo svi su se po vjenčanju odselili od kuće. Kći Antonija [*Antonia*], r. 18.1.1799., udala se 7.7.1823. na L32/39/39 za trgovca Giacinta Mikulu Trdića [*Hyacinthus Nicolaus Terdich (Trdich)*], r. 12.9.1801., dok se druga kći Domicila Matilda [*Domicilla Mathilis*] odselila na L79/91/91, i to 12.12.1822. godine po udaji za Fortunata Hermagorasa Jačića [*Fortunatus Hermagoras Jacich*] (13.7.1797.–18.12.1881.), sina Josipa [*Josephus*] i Rozalije r. Bradičić [*Rosalia n. Bradicich*]. Dvadesetak godina kasnije, točnije 10.7.1848., njihov brat Guljelmo [*Guglielmo*] (4.4.1808.–7.9.1876.) oženio se, po prvi put, Nevenkom Štefanijom r. Polčić [*Innocentia Stephania n. Polcich*] (26.12.1806.–13.9.1849.) iz L84/97/97, kćeri Antona [*Antonius*] i Katarine r. Cigančić [*Catharina n. Cigancich*]. No kada je supruga umrla pri porodu, Guljelmo Cupar [*Guglielmo Zupar*] uspijeva pronaći drugu ženu te s preživjelim sinom nastavljaju živjeti na L98/116/116.

Osim brata Feliksa [*Felixus*], r. 22.11.1814., koji se nikada nije ženio, od druge generacije Cuprovih [*Zupar*] u kući s brojem L68/80/80 ostao je još živjeti i Henrik Cupar [*Henricus Zupar*], r.

⁴⁷ Temeljem provedenih rodoslovnih i povijesnih istraživanja te konzultiranjem razne relevantne literature, moguće je zaključiti da se iza lovranskog poteštata koji u Laginjinoj pjesmi *Dan lovranske radosti 1839.* uzvanike na otvaranju ceste Rijeka – Volosko – Opatija – Lovran – Pazin daruje voćem krije upravo ova osoba:

*Cupar svilnem va odiću
Smokav nosi va košiču
Za nadarit svoje gosti,
Al ni korba žira dosti.*

V. Lukežić, Irvin, „Laginja o Lovranu i Lovranščini“, *Zbornik Društva za povijesnicu Klana*, sv. 8, 2011., str. 25.

18.7.1812., za kojega se u nekim vrelima navodi i da stanuje u Trstu, a rjeđe se spominje i Dalmacija. Njegova izabranica od 2.9.1844. bila je Nadalina Ivana r. Cigančić [*Nathalina Joanna n. Cigancich*] (23.12.1819.–14.11.1874), kći Gašpara Tome [*Casparus Thomas*] i Marije Ane r. Letis [*Maria Anna n. Lettis*] iz L77/90/90.

U kući Cuprovih [*Zupar*] rodile su se u narednih pet godina tri djevojčice. Najstarija kći Henrika Tereza [*Henrica Theresia*] (30.6.1845.–8.9.1927.) uzela je 29.8.1864. za supruga brodovlasnika, Mošćeničanina Josipa Valčića [*Josephus Valčić*] (7.2.1832.–31.1.1922.), sina Petra [*Petrus*] i Nadale r. Rubinić [*Nathala n. Rubinich*]. Iz tog braka rođene su kćeri Josipa Tereza Ivana Valčić [*Josepha Theresia Joanna Valcich*] (17.5.1865.–13.8.1867.), Hedviga Flora [*Hedvige Flora*] (8.12.1867.–8.9.1929.), Ida Ivana Viola [*Ida Joanna Viola*], r. 11.2.1871., Cezira Sofija Valčić [*Cesira Sophia Valcich*] (28.11.1878.–14.3.1922.) te sinovi Cezar Karlo [*Caesar Carolus*], r. 18.8.1869., Abdon Vjekoslav [*Abdon Aloysius*] (11.9.1874.–21.6.1881.) i Alčide Gustav Valčić [*Alcides Gustavus Valcich*], r. 7.5.1884. Ta obitelj, roditelji i šestero djece, živi djelomično i na adresi L123, vjerojatno izvan zidina Starog grada.

Najmlađa kći, Adelina Felicika Cupar [*Adelina Felicia Zupar*] (14.10.1850.–13.3.1875.), udala se 27.4.1871. na Oprić 152/44 također za brodovlasnika, Matu Franju Jeletića [*Matthaeus Franciscus Jeletich*] (24.2.1836.–25.4.1909.), sina Antona Gašpara [*Antonius Casparus*] i Ane Kristine r. Mrak Pahić [*Anna Christina n. Mrach Pahich*]. Iz braka s bivšim udovcem Ikarke Marije r. Korić [*Maria n. Corich*], r. 16.5.1844., rodio se sin Franjo German Jeletić [*Franciscus Germanus Jeletich*] (4.10.1872.–Udine, 10.2.1913.). Srednja kći Virginija Maria [*Virginia Maria*], r. 2.2.1848., udavala se dvaput. Njezin prvi suprug Mihael Ciak [*Michaelis Ciak*], r. 27.9.1845., sin Antona [*Antonius*] i Marije r. Saunig [*Maria n. Saunig*], pristigao je u Lovran iz Bilja kod Gorice po vjenčanju 27.11.1869. te postao ocem troje djece: Marije Ivane Virginije Ciak [*Maria Joanna Virginia Ciak*], r. 16.9.1870. i udane u rujnu 1894. u St. Antoniu Nuovu za nepoznatu osobu, Henrika [*Henricus*], r. 29.2.1872. u Kastvu, te Romea [*Romeus*], r. 16.7.1873. u Sežani. Iz braka sklopljena 10.6.1877 s drugim suprugom, brodovlasnikom Herminijom Ferrarijem [*Herminius Ferrari*] (21.10.1841.–St. Antonio Nuovo, 24.7.1893.) iz L88/102/101, sinom Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Letis [*Antonia n. Letis*], Virginija Maria Cupar [*Virginia Maria Zupar*] nije imala nove djece.

Kada je Henrik Cupar [*Henricus Zupar*], r. 28.7.1823., umro, njegova udovica, ranije spomenuta Katarina Ivana r. Cigančić

[*Catharina Joanne n. Cigancich*], udala se za Karla Peršića de Köstenheima [*Carolus Peršić de Köstenheim*], r. 24.8.1819., iz Oprića 1/82, sina Pia [*Pius*] i Ane Muschler [*Anna Muschler*]. Ubrzo su se rodila njihova djeca: Karlo Anton Ivan [*Carolus Antonius Joannes*] (18.2.1857.–20.12.1915.) i Emma Persich de Köstenheim [*Carolus Persich de Köstenheim*] (1.6.1859.–5.9.2007). Ona se 14.1.1878. udala za brodovlasnika Josipa Štangera [*Josephus Stangher*], sina Andrije [*Andreas*] i Jakobe r. Blečić [*Jacoba n. Blecich*]. Ta obitelj dalje živi u zgradi na adresi L126/147, koja se nalazi izvan gradskih zidina.

Kućni brojevi 81–90

Sljedeća dva kućna broja, L69/81/81 i L70/82/82, mogu se pripisati također lovranskim Peršićima [*Persich*], tj. bratu Matiji [*Mathias*], r. 8.11.1750., i sestri Katarini [*Catharina*] (5.11.1761.–9.9.1822.). Njihovi su roditelji bili Mate [*Matthaeus*] i Antonija r. Letis [*Antonia n. Lettis*]. Na nižem broju živi i Matijina [*Mathias*] supruga Barbara Maria r. Pipić [*Barbara Maria n. Pipich*] (29.11.1753.–30.5.1815.), kći Matije [*Mathias*] i Margarete r. Letis [*Margaretha n. Lettis*].

Jedina kći tog bračnog para, Franjica Peršić [*Francisca Persich*], r. 9.10.1790., udala se 24.8.1814. za Gašpara Adraria [*Casparus Adrario*], r. ~1786., iz Sv. Franje 5, sina Ivana Mikule [*Joannes Nicolaus*] i Josipe Marije r. Maurić [*Josepha Maria n. Maurich*]. Oni sa četvero djece žive na adresi L14/17/17. Četiri godine mlađi brat, pomorac Blaž Mate [*Blasius Matthaeus*], r. 2.2.1794., umire negdje po moru nepoznatog datuma, a njegova se udovica Antonija r. Ceh Kontić [*Antonia n. Ceh Contich*] (8.1.1807.–14.1.1868.), kći Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Adrario [*Antonia n. Adrario*], ponovo udaje 4.2.1832. na L2/3/3 za pomorca Mikulu Priskića [*Nicolaus Prischich (Priskich)*], r. 14.11.1802. U istu će kuću, s tog kućnog broja, nekih 15-ak godina kasnije pristići i njezina nećakinja Marija r. Peršić [*Maria n. Persich*] (13.10.1827.–19.6.1898.), koja se 6.3.1848. udala za Mikulina brata [*Nicolaus*], pomorca Ludviga Paula Priskića [*Ludovicus Paulus Prischich (Priskich)*] (30.6.1815.–10.5.1900.).

Otac spomenute Marije r. Peršić [*Maria n. Persich*], a ujedno i jedini brat također spomenutog Blaža Mate Peršića [*Blasius Matthaeus Persich*], zvao se Josip Peršić [*Josephus Persich*], r. 20.8.1785. On je od 10.4.1815. bio u braku s Antonijom r. Cupar [*Antonia n. Zupar*], r. 8.10.1791., kćeri Gašpara [*Casparus*] i Marije Anne r. Sandalj [*Maria Anna n. Sandagl*]. Iz tog braka rodilo se šestoro djece, s tim da je jedno dijete umrlo kao beba: sin Pio [*Pius*] (8.5.1821.–15.5.1821.), a jedno u

dobi adolescenta: Franjo [*Franciscus*] (24.2.1820.–19.6.1837.), dok je za sina Josipa Grgu [*Josephus Gregorius*], r. 12.3.1825., daljnja sudbina nepoznata. Svi ostali, kako su preuzimali bračne obaveze, tako su selili na nova odredišta. Prvo je odselio brat Josip [*Josephus*], r. 30.8.1817., uzevši 26.11.1840. Elizabetu Anu r. Štiglič [*Elisabetha Anna n. Stiglich*], r. 8.7.1813., iz L8/11/11, potom i kći Antonia [*Antonia*], udavši se 25.9.1843. na L61/71/71 za pomorca Antona Jakovinića Perišu [*Antonius Jacovinich Perissa*], r. 13.10.1815., a naposljetku je kuću napustila i ranije spomenuta kći Marija [*Maria*], odselivši za strinom na L2/3/3. U kući je nastala praznina, a oko 1860. tu živi samo izvjesna Kastavka Ivana [*Joanna*] (Kastav, ~1802.–10.7.1871.), sestra muža ranije spomenute Antonije r. Cupar [*Antonia n. Zupar*]. Detalji iz njezina braka s Antonijinim [*Antonia*] bratom Vinkom Franjom [*Vincentius Franciscus*] (2.4.1798.–6.5.1861.) autorima nisu poznati.

Do veće živosti na tom kućnom broju došlo je na samom kraju XIX. st. U jednom od lovranskih stališa duša ostalo je zapisano da na drugom katu te zgrade oko 1890. živi obitelj Marčenić [*Marcenich*]. Anton Marčenić [*Antonius Marcenich*] (3.12.1858.–20.8.1908.) iz Oprića 168, sin Jurja [*Georgius*] i Poljanke Katarine r. Žiganto Bičić [*Catharina n. Siganto Bicich*], oženio je 8.2.1890. Antoniju r. Malinarić [*Antonia n. Malinarich*] (8.3.1862.–2.1.1935.) iz Tuliševice 95/100, kćer Ivana [*Joannes*] i Marije r. Jedriško [*Maria n. Jedrisco*]. Od njihove djece tu su se tijekom XIX. st. rodili Josipa Marija Marčenić [*Josepha Maria Marcenich*] (12.2.1890.–5.4.1914.), Andrija Anton [*Andreas Antonius*] (25.11.1891.–21.10.1892.), Marija [*Maria*], r. 5.8.1893., Jurjica Petrina [*Georgina Petrina*], r. 19.4.1895., Antonija Ana [*Antonia Anna*] (10.11.1897.–4.1.1918.), Đenoveza Franjica [*Genovesa Francisca*] (15.12.1898.–25.10.1938.) te Adela Marčenić [*Adele Marcenich*] (4.10.1900.–4.12.1900.).

Druga obitelj koja je pojačavala živost na tom kućnom broju bila je obitelj lovranskog komunalnog redara Ivana Palmića Naperdana [*Joannes Palmich Naperdan*], r. 16.8.1867., sina Andrije [*Andreas*] i Antonije r. Mišćenić [*Antonia n. Miscenich*] iz Sv. Franje 120. On je 23.11.1895. u Lovranu sklopio brak s Katarinom r. Jakovašić [*Catharina n. Jacovassich*] (25.10.1872.–23.4.1960.) iz Sv. Franje 62, čiji su roditelji Matija [*Mathias*] i Marija r. Janjetić [*Maria n. Giagnetich*]. Taj je bračni par u predmetnom razdoblju imao troje djece, i to Franju Ivana Palmića [*Franciscus Joannes Palmich*] (5.7.1896.–24.1.1975.), Anu [*Anna*] (2.3.1898.–20.4.1907.) te Franjicu Adelu Palmić [*Francisca Adele Palmich*], r. 3.10.1900.

Na kućnom broju L70/82/82, kao što je ranije rečeno, živi Katarina Uršula r. Peršić [*Catharina Ursula n. Persich*] (5.11.1761.–9.9.1822.), mlađa sestra Matije Peršića [*Mathias Persich*], nastanjenog na L69/81/81. Ona je 30.5.1779. zasnovala obitelj s Martinom Gašparom Cuprom [*Martinus Casparus Zupar*] (20.11.1760.–14.4.1824.), sinom Jurja [*Georgius*] i Helene r. Priskić [*Helena n. Prischich (Priskich)*].

U vrijeme kojim se bavi ovaj rad obitelj koja bi tijekom svog životnog vijeka imala samo troje djece nije mogla računati s tim da će se duže, tj. kroz više generacija, zadržati na svome ognjištu. Upravo to se dogodilo Cuprima [*Zupar*] s tog kućnog broja, čiji je najstariji sin Franjo [*Franciscus*] (30.9.1780.–14.6.1781.) umro u dobi malog djeteta, dok su se sinovi Ivan [*Joannes*] (24.6.1782.–18.10.1826.) i Martin Šimun [*Martinus Simonis*] (17.10.1784.–16.2.1855.) odselili u kuće svojih nevjesta. Životni put starijeg sina od 2.10.1803. slijedio je put supruge Josipe Marije r. Priskić [*Josepha Maria n. Prischich (Priskich)*], r. 12.3.1784., kćeri Andrije [*Andreas*] i Antonije r. Mihalić Martinačić [*Antonia n. Mihalich Martinacich*], zaustavivši se na adresi L86/99/99, dok je mlađi brat Martin Šimun [*Martinus Simonis*] nakon vjenčanja 2.5.1821. zajedno sa suprugom Katarinom Marijom r. Papić [*Catharina Maria n. Papich*], r. 26.4.1801., svoju obitelji zasnovao na adresi L53(128)/64/65.

Taj je kućni broj staro ognjište lovranskih Deškovića [*Descovich*]. Tu osamdesetih godina XVIII. st. živi bračni par što ga čine Ivan Dešković [*Joannes Descovich*] (19.6.1754.–25.2.1802.)⁴⁸ i Marija r. Marušić Mračica [*Maria n. Marussich Mraciza*]⁴⁹, r. 5.8.1765., koji su u braku od 18.11.1781. Dva su starija sina tog bračnog para, Josip [*Josephus*], r. 16.8.1787., i Ivan [*Joannes*], r. 14.10.1789., u vrijeme kada se pisao najstariji lovranski Stališ duša već bili tridesetogodišnjaci,

⁴⁸ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1714.–1771*. Kod upisa smrti ove osobe u lovranskoj matičnoj knjizi umrlih navedena je dob pokojnika od 40 godina, što bi značilo da je pokojnik rođen 1762. godine. Vjerojatno je, prema toj pretpostavci, svećenik pokušao pronaći zapis krštenja u matičnoj knjizi krštenih, ali je pokojnik zapravo rođen mnogo ranije, tj. 1754. godine. Kako svećenik očito u tome nije bio uspješan, izvršio je naknadni upis krštenja, pri čemu je sa strane na str. 88 (koja se odnosi na 1761.) upisao samo ime i prezime krštenika kao i njegovih roditelja, bez upisa datuma krštenja. Da je traženi Ivan Dešković [*Joannes Descovich*] upravo onaj rođen 19.6.1754., govori i podatak iz upisa krštenja 1754., gdje se kao majka navodi Franjica r. Cigančić [*Francisca n. Cigancich*], a što je autohtono prezime lovranskog Starog grada.

⁴⁹ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00091. U svojoj oporuci od 16.4.1789. majka Marije r. Marušić Mračice [*Maria n. Marussich Mraciza*] deklarira dio svoje ostavštine kćeri kao *arberi maronarneti i castagneti essistenti in Dobrech sito detto Mracovo*. To zapravo potvrđuje majčino djevojačko prezime Mrak [*Mrach*], odakle je potom izveden i obiteljski nadimak Mračica [*Mraciza*].

no nisu ostali zabilježeni u tim crkvenim knjigama. Kako o njima nema podataka ni u lovranskoj matičnoj knjizi umrlih toga vremena, moguće je da su u to vrijeme već bili odselili iz Lovrana, u pravcu Rijeke ili čak Trsta. Najmlađi sin, pomorac Vinko Dešković zvan Bigius [*Vincentius Descovich vulgo Bigius*], r. 7.5.1800., oženio je 31.1.1826. Terezu Ursulu r. Letis [*Theresia Ursula n. Lettis*], r. 1799. u Rijeci, kćer pomorskog kapetana lovranskog podrijetla Antona Letisa [*Antonius Lettis*]. Oni žive na adresi L50/60/62. Kćeri su se Deškovićevih [*Descovich*] pouđavale te odselile na tri različita kućna broja u lovranskom Starom gradu, pri čemu se najstarija Katarina [*Catharina*], r. 19.10.1782., odselila dana 13.4.1804. na L98/116/116 udavši se za pomorca Miku Mihovila Benčinića Kinkelu [*Nicolaus Michaelis Bencinich Chinchella*], r. 30.9.1781., sina Jakova [*Jacobus*] i Margarete r. Peršić [*Margaretha n. Persich*]. Nešto mlađa Franjica [*Francisca*], r. 24.10.1784., udala se pak 11.5.1806. na L54(120)/65/66 za ranije spomenutog pomorca Matu Kumičića Brsečana [*Matthaeus Cumicich Bersecan*] (6.10.1776.–13.1.1837.), dok je najmlađa kći Antonija r. Dešković [*Antonia n. Descovich*], r. 1.4.1795., svoj novi dom pronašla 15.6.1814. na L65/77/77, udavši se za u ovome radu također ranije spominjanog Franju Lenca [*Franciscus Lenaz*] (21.1.1792.–18.8.1873.).

Slika 10. Ivan Josip Blečić

Na kućnom broju L72/84/84 stanovali su od početka XIX. st. doseljenici iz Tuliševice, bračni par Blažić Barina [*Blasich Barina*]. Glava ove obitelji, imena Anton [*Antonius*] (15.1.1778.–24.3.1839.), sin Bartola [*Bartholomeus*] i Katarine r. Bosetinić [*Catharina n. Bossetinich*], oženio je 4.2.1800. Jelenu r. Jakovašić [*Hellena n. Jacovassich*], r. 5.4.1775., kćer Tome [*Thomas*]. Tada taj mladi bračni par najvjerojatnije i dolazi živjeti u tu kuću za koju su nepoznati raniji žitelji. Njihov se sin Mate [*Matthaeus*] (3.2.1801.–4.1.1876.) oženio 5.2.1827. Josipom r. Maurić [*Josepha n. Maurich*], r. 18.3.1801. na L3(116)/5/5, te žive bez djece na L22/25/25. Od dviju kćeri Blažićevih [*Blasich*], starija Jelena [*Hellena*], r. 10.4.1876., živi ovdje neudana, za razliku od sestre Franjice [*Francisca*] (5.3.1809.–3.7.1889.), koja 8.3.1838. u kuću dovodi zeta pomorca Gašpara Blečića [*Casparus Blecich*] (29.12.1810.–20.1.1890.) iz L89/103/102, sina Andrije Blečića

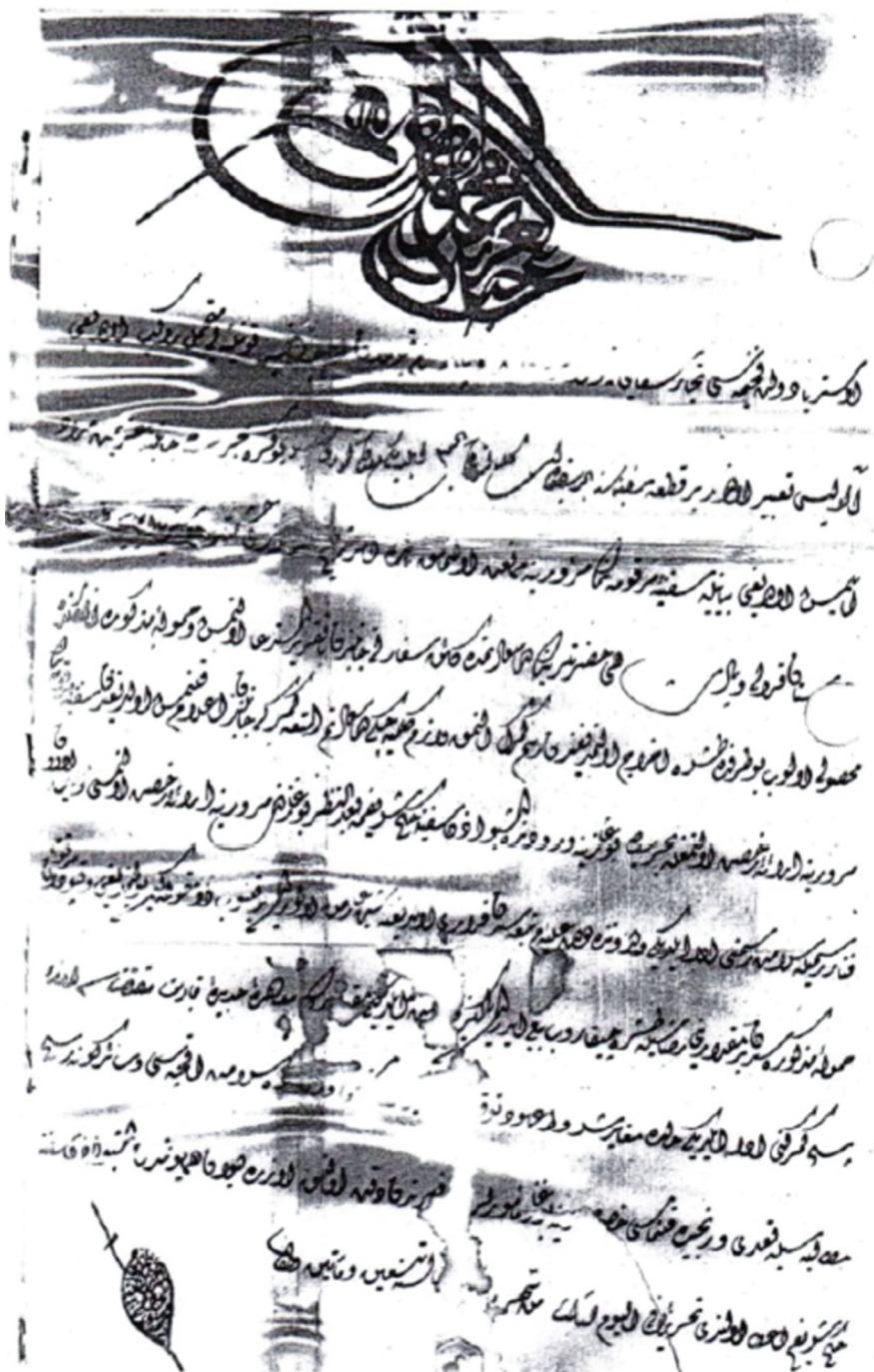
Frlana [*Andreas Blecich Ferlan*] i Ane r. Rošić [*Anna n. Rossich*]. Djeca su tog bračnog para kćeri Felicija [*Felicia*] (17.7.1842.–26.1.1917.) i Nadala Marija [*Nathala Maria*] (21.12.1844.–20.1.1920.) te sin Ivan Franjo Blečić [*Joannes Franciscus Blecich*], r. 8.2.1847.

Kći Nadala Marija [*Nathala Maria*] udala se prva od djece Blečićevih [*Blecich*], i to 12.2.1870. za Josipa Lovretića [*Josephus Lovretich*], r. 12.2.1835., iz L2/3/3, lovranskog pomorca koji je život izgubio u brodolomu tijekom 1877. Od djece imali su jedino kćer Nadalu Brigitu [*Nathala Brigitha*] (24.12.1873.–16.3.1910.). Ona i njezin suprug Anton Mihalić [*Antonius Michalich*] (29.12.1862.–Rijeka, 1909.) iz Sv. Franje 65/37, sin Jakova [*Jacobusa*] i Antonije r. Kokić [*Antonia n. Kochich*], vjenčali su se 30.9.1891. te su na tom kućnom broju do kraja XIX. st. još imali dvojicu sinova, Ivana Antona [*Joannes Antonius*], r. 17.6.1892., i Hermana Josipa [*Hermanus Josephus*], r. 14.9.1895.

Za razliku od sestre Felicije [*Felicia*], koja se 27.11.1873. udala za Jakova Kolmanića [*Jacobus Colmanich*] (25.1.1843.–27.7.1897.), sina Jakova [*Jacobus*] i Marije r. Ceh Kontić [*Maria n. Cech Contich*], te s njim otišla živjeti na njegovu rodnu adresu L82(121)/95/95, njezin je brat Ivan Franjo Blečić [*Joannes Franciscus Blecich*], r. 8.2.1847., oženio 5.11.1877. Jurjicu Mariju r. Blečić [*Georgina Maria n. Blecich*], r. 27.11.1853., iz L95/113/113, kćer Jurja Blečića Sorda [*Georgius Blecich Sordo*] i Marije r. Mihalić Tramontana [*Maria n. Mihalich Tramontana*]. Djeca su tog bračnog para Ivan Josip Blečić [*Joannes Josephus Blecich*], r. 16.9.1888., i Maria Paula Blečić [*Maria Paola Blecich*], r. 26.11.1881.

Kućni brojevi L73(110)/85(130)/85 i L74(111)/86(131)/86 bili su smješteni u interesantnoj zgradi koja se nalazila na sjeverozapadnoj strani lovranskog obrambenog bedema. Ta zgrada, koja je od okolnih zgrada bedema tijekom cijelog XIX. st. bila odvojena dvama visokim zidovima, pripadala je – kao i ranije spominjani niz zgrada od L67/79/79 i L68/80/80 – dvjema u to doba najimućnijim lovranskim obiteljima: Cupar [*Zupar*] i Peršić [*Persich*]. U njoj su živjele obitelji dvojice poznatih lovranskih kapetana. Na nižem od tih brojeva stanuje početkom XIX. st. pomorski kapetan Ksaver Toma de Vilanova Cupar [*Xavier Thomas de Villanova Zupar*] (16.9.1780.–28.1.1875.)⁵⁰, ranije

⁵⁰ Ovaj se lovranski pomorac spominje kao kapetan na austrijskom brigantinu *Precursione* koji prevozi teret za Napoli 1815. godine (*Il Mercurio Triestino*, br. 8, 28.7.1815, str. 64). Austrijski brigantin *Anticorriere* pod zapovjedništvom kapetana Cupra [*Zupar*] dolazi 18.1.1838. u Trst iz Marseja i Talamonesa s teretom za čak 28 naručitelja (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1838.*, str. 22).

Slika 11. Pri rekonstrukciji kuće Cuprovih na adresi L73(110)/85(130)/85 Josip Kružić zvanj Pepić Škabić iz Lovrana pronašao je zagonetan zapis, koji će u budućnosti možda rasvijetliti još pokoji detalj iz života ove stare Iovranske obitelji

spominjan kao potomak ugledne lovranske obitelji Cupar [*Zupar*] nastanjene na adresi L68/80/80. Radi se o poznatom lovranskom kapetanu s poslovnim vezama u Trstu i Rijeci, gdje je 7.4.1806. oženio Riječanku lovranskih korijena Franjicu r. Blažinić [*Francisca n. Blazinich*] (9.11.1786.–9.11.1819.), kćer Mikule [*Nicolaus*] i Margarite [*Margaretha*]. Što u Rijeci, što u Trstu, u obitelji se Cupar [*Zupar*] temeljem tog braka, rodilo troje djece, koja su doživjela punoljetnost: sin Vjekoslav [*Aloysius*] (Rijeka, ~1811.–9.3.1870) te blizanci Juraj [*Georgius*] (Trst, 23.5.1817.–30.12.1903.) i Anton Cupar [*Antonius Zupar*] (Trst, 23.5.1817.–Rijeka, 13.7.1879.). Za razliku od brata blizanca Antona Cupra [*Antonius Zupar*], čiji su daljnji životni put i eventualno potomstvo nepoznati, njegov se brat Juraj [*Georgius*]⁵¹ ženio dva puta, no ni iz jednog od tih dvaju brakova nije imao potomstva. O prvom braku poznat je jedino podatak o imenu i prezimenu supruge Karoline r. Malabotić [*Carolina n. Malabotich*] (~1827.–25.7.1857.), koja je umrla na porodu s mrtvorodenim djetetom. O drugoj supruzi tog lovranskog pomorskog kapetana poznato je nešto više podataka. Na temelju podataka iz zapisa o sklapanju brakova u lovranskoj matičnoj knjizi vjenčanih od 29.8.1860., danas je moguće rekonstruirati da je druga supruga, Riječanka Paulina r. Grespi [*Paolina n. Grespi*] (30.6.1834.–20.5.1906.) bila kći trgovca Franje [*Franciscus*] i Elizabete r. Krieger [*Elisabeth n. Krieger*].

Slika 12. Ilario Vjekoslav Spiridon Peršić

Prema zapisima lovranskih stališa duša, Vjekoslav Cupar [*Aloysius Zupar*] oženio se negdje izvan lovranskog teritorija Aloisiom r. Casallini [*Aloysia n. Casalini*] (~1821.–19.6.1871.), a njihova je kći jedinica Spiridona [*Spiridona*], r. 4.5.1857., dana 21.1.1878. za svoga supruga odabrala brodovlasnika Josipa Peršića [*Josephus Persich*], r. 10.10.1848., iz Poljana 110/48, sina Ivana [*Joannes*] i Katarine Felicike Valerijane r. Bernečić [*Catharina Felicitas Valeriana n. Bernecich*]. Djeca ovog bračnog para jesu sestra i brat Marija Peršić [*Maria Persich*], r. 9.2.1880., i Ilario Vjekoslav Spiridon Peršić [*Hilarius Aloysius Spiridonus Persich*], r. 14.12.1884.

⁵¹ Kapetan Juraj Cupar [*Georgius Zupar*], zapovjednik austrijskog briga Minerva, spasio je 12.12. posadu briga Satellite iz Stocktona te za nagradu dobio na dar teleskop. V. *The Nautical Magazine and Naval Chronicle for 1863. – A Journal of Papers on subjects connected with Maritime Affairs*, Simpkin, Marschall and Co., London, 1863., str. 198.

Drugi brak pomorskog kapetana Ksavera Tome de Vilanove Cupra [*Xavier Thomas de Villanova Zupar*] sklopljen je nakon godinu i pol dana od smrti prve supruge, točnije 5.4.1821. Druga supruga bila je Vološćica Maria Anna r. Varljen [*Maria Annan. Varglien*] (20.9.1795.–10.1.1882.), kći Andrije [*Andreas*] i Franjice r. Tromba [*Francisca n. Tromba*]. Vezano za djecu tog bračnog para potrebno je napomenuti da su neka umrla u adolescentskoj dobi, kao npr. kći Rozarija Elizabeta [*Rosaria Elisabeth*] (13.11.1826.–7.5.1844.) i sin Ferdinand Leopold [*Ferdinandus Leopoldus*] (25.9.1836.–25.12.1848.), a za neku se ne zna gotovo od njihova rođenja, npr. sinove Ksavera [*Xavierus*], r. 20.3.1824., i Ivana Klementa [*Joannes Clemens*], r. 26.11.1826.⁵² Porodičnu je tradiciju Cupara [*Zupar*] na tom kućnom broju, bar za nekoliko generacija, sačuvao njihov preostali sin, pomorski kapetan i brodovlasnik Andrija Gaudencij Cupar [*Andreas Gaudentius Zupar*] (10.2.1822.–12.1.1922.), koji je – krenuvši očevim stopama – također potražio svoju bračnu partnericu na Voloskom. Tamo je 7.11.1849. oženio i nakon toga u Lovran doveo Terezu r. Varljen [*Theresia n. Varglien*] (10.4.1826.–28.11.1914.), kćer brodovlasnika Ludviga Franje Varljena Muškata [*Franciscus Ludovicus Varglien Muscato*] i Marije Tomašić r. Škrbić [*Maria n. Tomassich Skerbich*], majčinu blisku rođakinju. Cuprovi [*Zupar*] su u braku, od djece, imali dvije kćeri i dva sina.

Slika 13. Atilio Cupar

Starija kći tog bračnog para Marija Terezija r. Cupar [*Maria Theresia n. Zupar*] (12.3.1858.–14.8.1882.) u kuću je 28.2.1876. dovela Vilima Guljelma Grossmanna [*Willhelmus Guglielmus Grossmann*] (19.10.1852.–1904.), sina učitelja Franje [*Franciscus*] i Franjice r. Šmuc [*Francisca n. Schmutz*]. Taj učitelj, rodom iz Sežane, došao je nešto ranije, u skladu s profesionalnom orijentacijom, raditi

⁵² HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907*. Vezano za rodoslovne podatke za braću Cupar [*Zupar*] nije moguće točnije odrediti kamo su ih njihovi životni putevi odnijeli, no vjerojatno su emigrirali s područja Lovranštine. Do godine 1863. u ovoj matičnoj knjizi nema upisa o njihovoj smrti, a nisu upisani ni u lovranske stališe duša koji su se počeli pisati oko 1863. godine. Interesantno je da je u knjizi umrlih kod smrti njihova brata Ferdinanda Leopolda [*Ferdinandus Leopoldus*] na str. 101 upisano da je *student*, tako da je jedna od mogućnosti – doduše, rjeđa – da su emigrirali iz Lovrana u potrazi za znanjem. Znatno je vjerojatnije da su otišli u pravcu većih lučkih gradova na Jadranu.

u lovransku školu.⁵³ Učiteljeva su djeca iz prvog braka redom Mario Grossmann [*Marius Grossmann*], r. 15.8.1877., Karmela Ivana Grossmann [*Carmela Joanna Grossmann*], r. 26.6.1880., te Guljelmo Grossmann [*Guglielmus Grossmann*], r. 30.5.1882. Nakon što je prva supruga umrla, učitelj Grossmann [*Grossmann*] dana 21.5.1892. u istoj kući ženi mlađu kćer Elizabetu r. Cupar zvanu Izabela [*Elisabetha n. Zupar vulgo Isabella*] (7.7.1862.–9.9.1944.), no taj brak nije rezultirao ikakvim potomstvom.

Što se tiče sinova obitelji Cupar [*Zupar*], radi se o uglednim brodogovlasticima koji su se ženili, no u brakovima vjerojatno nisu imali djece, na što ukazuju dostupni lovranski stališi duša. Stariji, Ivan Krstitelj Franjo Cupar [*Joannes bapta Franciscus Zupar*] (26.2.1860.–22.4.1927.), odabrao je 24.11.1887. Pazinjanku Emiliju r. Dragovina [*Emilia n. Dragovina*] r. 29.7.1857., kćer Josipa [*Josephus*] i Margarite r. Urbanović [*Margaretha n. Urbanovich*]. Mlađi brat Atilio Cupar [*Attilius Zupar*], r. 24.2.1867., od 10.6.1897. sa svojom bračnom družicom Adelom r. Fayens [*Adele n. Fayens*], r. 17.11.1873., kćeri Alberta [*Albertus*] i Albine r. Franci [*Albina n. Franci*], većinom živi u Rijeci.

Viši kućni broj, onaj 74(111)/86(131)/86, obitavalište je obitelji također poznatog lovranskog kapetana Ubalda Felixa Peršića de Köstenheima [*Ubaldu Felix Persich de Köstenheim*], r. 22.5.1806.⁵⁴, sina Pia [*Pius*] i riječke patricijke Ane r. Muschler [*Anna n. Muschler*]. Kao što je ranije navedeno, ta je obitelj na prijelazu iz XVIII. u XIX. st. izgradila novu kuću u Bahovi na adresi Oprić 1/82, no pojedini se članovi obitelji tijekom narednih generacija vraćaju u lovranski Stari grad. Tako je bilo i u slučaju spomenutog pomorskog kapetana, s tim da je interesantno da se on nije libio dati prednost svojoj ljubavi prema moru i brodovima u odnosu na svoj plemenitaški status. U prvi brak stupio je 8.6.1840., oženivši Vinku Celestinu r. Cigančić [*Vincentia*

⁵³ Vinka Vlašić spominje doseljene lovranske učitelje Ivana Wonschinu, Vilima i Gulielma Grossmanna, ali bez ikakvih dodatnih informacija vezanih uz njihove osobne podatke ili mjesto stanovanja (v. njezin članak „Razvoj školstva u Lovranštini“, *Liburnijske teme*, knj. 6, 1987., str. 123–135). No ovdje se sada može sa sigurnošću potvrditi da se, što se Grossmanna tiče, radi o samo jednoj osobi koja se naziva na razne načine. Nadalje upitna je, glede 1852. kao godine rođenja učitelja Grossmanna, autoričina tvrdnja da se 1855. spominje škola u Lovranu na hrvatskom jeziku s ravnateljem Vilimom Grossmannom. Na 12. sjednici Istarskog sabora, pokrajinskog zastupničkog tijela markgrofovije Istre, održanoj 13.2.1894., provedena je rasprava vezano za održavanje nastave na hrvatskom jeziku, a u skladu s time spominje se kaznena procedura pokrenuta 13.9.1892. u odnosu na učitelja Grossmanna iz Lovrana. Transkript te sjednice donosi se u: *La Provincia dell'Istria*, god. 28, br. 5, 1.3.1894., str. 41.

⁵⁴ Kapetan Ubaldo F. Persich kreće 22.5.1839. iz Trsta za Livorno, zapovijedajući austrijskim brigantinom Alinda zapremine 156 brt, prevozeći mjerice žita i pakete vina (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1839.*, str. 215).

Coelestina n. Cigancich] (5.4.1815.–16.4.1849.) iz L77/90/90, kćer Gašpara [*Casparus*] i Marije Ane r. Letis [*Maria Anna n. Letis*]. Iz braka su rođena dva sina, Adolf Peršić de Köstenheim [*Adolphus Persich de Köstenheim*] (1.5.1841.–13.2.1914.) i Ferdinand Feliks Karlo Peršić de Köstenheim [*Ferdinandus Felix Carolus Persich de Köstenheim*] (11.9.1848.–22.1.1908.). Iz drugog braka, s Cresankom Marijom Karolinom Ivanom Isidorom r. Malabotić [*Maria Carolina Joanna Isidora n. Malabotich*], nije bilo potomstva.

Stariji sin Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*], brodoglasnik Adolf [*Adolphus*], oženio je 18.11.1871. Riječanku Mariju r. Gothardi [*Maria n. Gothardi*] (15.7.1853.–18.1.1882.), kćer Adolfa [*Adolphus*] i Marije r. Morović [*Maria n. Morovich*]. U braku su rođena sljedeća djeca: Elizabeta Adolfa Đilda [*Elisabetha Adolpha Gilda*], r. 22.9.1873., Ferdinand Vjekoslav [*Ferdinandus Aloysius*], r. 4.10.1877. u Trstu, te Olga Karla [*Olga Carolina*], r. 12.9.1880. Život je te obitelji podosta vezan za Trst: od povremenog življenja na tršćanskoj adresi, što je povezano i s rođenjem jednog djeteta, do tamošnjeg vjenčanja kćeri Elizabete Adolfe Đilde [*Elisabetha Adolpha Gilda*] s nepoznatom osobom 25.2.1895.

Mladi sin Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*], gradonačelnik Ferdinando [*Ferdinandus*],⁵⁵ također je djelomično životno vezan za Trst, s obzirom na to da ondje nalazi svoju suprugu Terezu r. Krbavac [*Theresia n. Kerbavaz*] (Trst, 1852.–22.6.1928.). Na nepoznatoj se adresi, vjerojatno u Trstu, oko 1875. rodila i njihova najstarija kći Amalija Rozalija Julijeta [*Amalia Rosalia Giuliaeta*]. Ona se 25.10.1895. udaje za građevinskog poduzetnika Josephusa de Strobacha [*Josephus de Strobach*]⁵⁶, r. 5.1.1870. u Pettau u Štajerskoj, za kojega se pak u povijesnim vrelima navodi da od 1908. živi daleko od kuće. Djeca te obitelji rođena do kraja XIX. st. jesu sinovi Paulo Gustav Vinko [*Paulus Gustavus Vincentius*], r. 5.4.1897., i Edmund Filip Teodor [*Edmundus Phillipus Theodorus*], r. 23.8.1898.

⁵⁵ Daina Glavočić spominje ovog lovranskog gradonačelnika kao osobu koja je 20. X. 1904. potpisala odluku da se groblje ipak gradi na Lokvi (z. č. 2940), čime su prijedlozi drugih lokacija, poput Dolca ili Medveje, odbačeni (v. njezin članak „Lovransko groblje“, *Zbornik Lovransčine*, knj. 2, 2012., str. 198). U istome članku objavljena je i fotografija nadgrobne biste s njegovim likom (str. 210).

⁵⁶ Daina Glavočić referira se na godinu 1906. navodeći: „Svoje usluge nude Građevinsko inženjersko poduzeće Wolf & Lindauer iz Opatije (po cijeni 170.000 kruna) i graditeljsko poduzeće Josefa von Strobacha iz Lovrana (za 180.000 kruna), ali ih Poglavarstvo ne prihvaća“ (isto, str. 199). Ovdje bi se danas možda postavilo pitanje sukoba interesa jer je Joseph de Strobach [*Josephus de Strobach*] zapravo zet ranije spomenutog općinskog načelnika Ferdinanda Peršića de Köstenheima [*Ferdinandus Persich de Köstenheim*].

Kućni brojevi L75/87/87 i L122/88/88 nalazili su se tijekom XIX. st. u istoj zgradi i bili su odijeljeni jednim pregradnim zidom. I dok na kućnom broju L122/88/88 u cijelom vremenskom periodu kojim se bavi ovaj rad ne živi nitko, kućni broj L75/87/87 ipak je u manjoj mjeri naseljen. Tu živi doseljenik iz Rijeke Josip Ruppiani [*Josephus Ruppiani*], r. ~1760.⁵⁷, sa svojom suprugom Antonijom Katarinom r. Batestin [*Antonia Catharina n. Battestin*] (18.6.1754.–10.4.1823.), kćeri Mihovila [*Michaelis*] i Katarine r. Priskiće [*Catharina n. Prischich (Priskich)*]. U braku sklopljenu 14.1.1780. rodilo se dvoje djece, sin Franjo [*Franciscus*] i kći Marija Brigita [*Maria Brigitta*], r. 8.10.1797., koja je po vjenčanju 11.1.1814. otišla u pravcu Filipane u Istri za mladoženjom Antonom Vitasovićem [*Antonius Vitasovich*], r. ~1782., sinom Martina [*Martinus*] i Ivane [*Joanna*]. Spomenuti sin Franjo [*Franciscus*], r. 12.11.1783., ženi pak 23.1.1808. Anu r. Fabijanić Sapić [*Anna n. Fabijanich Sapich*], r. 8.7.1787., te seli u njezinu kuću na adresi L65/77/77.

Odlaskom Ruppanijevih [*Ruppiani*] s tog kućnog broja kuća ostaje prazna kao i ona susjedna na adresi L122/88/88, no krajem XIX. st. ona dobiva nove stanovnike. Tamo dolazi živjeti bračni par Martinčić [*Martincich*], Matija [*Mathias*] (12.1.1847.–7.2.1918.) iz Sv. Franje 74/55, sin Antona [*Antonius*] i Mateje r. Masarić [*Matthea n. Massarich*], i Antonija r. Dobrec Škvarić [*Antonia n. Dobrez Squarich*] (11.5.1844.–28.2.1891.) iz Tuliševice 11, kći Antona [*Antonius*] i Katarine r. Brčić [*Catharina n. Bercich*]. U tome braku nije bilo djece te se po smrti supruge Matija Martinčić [*Mathias Martincich*] ponovo ženi, i to 14.11.1891. za Mariju r. Jakovašić [*Maria n. Jakovassich*] (7.4.1854.–29.12.1920.) iz Tuliševice 5. Iz braka s kćeri Matije [*Mathias*] i Franjice r. Martinčić [*Francisca n. Martincich*] rođeno je dvoje djece, kći Marija Franjica Martinčić [*Maria Francisca Martincich*], r. 30.9.1893., i sin Anton Matija Martinčić [*Antonius Mathias Martincich*], r. 6.1.1896.

Kućni broj L76/89/89 pripadao je krajem XVIII. st. lovranskoj obitelji Kurelić Perdalić [*Curelich Perdalic*]. Glava te obitelji bio je pomorac Franjo [*Franciscus*] (30.3.1768.–15.8.1832.), sin Mate [*Matthaeus*] i Marije r. Peršić Belinić [*Maria n. Persich Belinich*]. iz Sv. Franje 11, on 2.3.1791. u kuću dovodi mladu Mariju Terezu r.

⁵⁷ Kotlar Ludvig Ruppiani [*Lodovico Rupani*] iz poznate riječke zanatlijske kotlarske obitelji spominje se kao majstor koji je 1784. na gradskom tornju umjesto jednostavnog krova izgradio osmerostranični podložak, na koji je postavio lukovičastu kupolu, a kuglu i križ koji su krasili stari krov zamijenio je orlom u vlastitoj izradi. V. Nepokoj, Denis, *Gradski toranj*, Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja, Rijeka, 2010., str. 31.

Hupić [*Maria Theresia n. Hupich*], r. 15.10.1771., kćer Ivana [*Joannes*] i Mateje r. Minak (Dminak) Petrić [*Matthea n. Minach (Dminach) Petrich*].

Od prve generacije djece Kurelića Perdalića [*Curelich Perdalich*] samo je sin Kastulo [*Castulus*] (26.3.1801.–31.12.1892.) odselio od kuće, oženivši 9.2.1825. Ludvigu r. Bradičić [*Ludovica n. Bradicich*] (11.7.1802.–2.3.1890.) iz L46/56/57. Ako izuzmemo sina Antona [*Antonius*], r. 9.1.1808., koji je kao neženja živio paralelno s ostalima u kući, čini se da su se u toj kući formirale dvije obitelji oko brata Franje Kurelića Perdalića [*Franciscus Curelich Perdalich*], r. 22.2.1794., te njegove sestre Marije Kurelić Perdalić [*Maria Curelich Perdalich*], r. 19.11.1809. Ona se 11.5.1846. udala za kapetana Vjenceslava Harasima [*Venceslaus Harasim*], r.~1808., sina Galgana [*Galganus*] i Barbare r. Pleiner [*Barbara n. Pleiner*]. Njihov stariji sin Vinko [*Vincentius*], r. 13.5.1847., vjenčao se 1876. u Rijeci za nepoznatu osobu, a mlađi sin Karlo [*Carolus*], r. 27.6.1851., također djelomično živi u Rijeci, nakon što je 7.8.1879. oženio Antoniju Mariju r. Trdić [*Antonia Maria n. Terdich (Trdich)*], r. 6.9.1857., iz L86/99/99, kćer Mikule Leopolda [*Nicolaus Leopoldus*] i Franjice Marije r. Kurelić [*Francisca Maria n. Curelich*]. Kći Harasimovih [*Harasim*] Vjekoslava [*Aloysia*] (1.12.1848.–3.12.1877.) otišla je očito prva od kuće, udavši se 23.9.1872. na L36(35)/43(44)/43 za Feliksa Cupra [*Felix Zupar*] (6.9.1844.–22.2.1881.), rođenog na L33/41/41.

Pomorac Franjo Kurelić Perdalić [*Franciscus Curelich Perdalich*], r. 22.2.1794., doveo je 2.2.1818. svojoj kući suprugu Antoniju r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*], r. 6.4.1796. na L87/101(100)/100, kćer Bartola [*Bartholomeus*] i Marije Cvetke r. Randić [*Maria Rosa n. Randich*]. Taj je bračni par imao osmero djece. Njihova najmlađa kći Antonija [*Antonia*] udala se 4.9.1869. za Antona Lovretića [*Antonius Lovretich*] (7.9.1838.–6.7.1929.) iz L2/3/3 te žive u rodnoj kući njezine majke na adresi L87/101(100)/100. Tamo također sele i Antonijine [*Antonia*] neudane sestre Marija Josipa [*Maria Josepha*], r. 20.3.1819., i Katarina [*Catharina*] (28.11.1825.–3.10.1906.). U suprotnom pravcu, tj. prema L2/3/3, odselio je brat Franjo Ćiril Kurelić Perdalić [*Franciscus Ciriacus Curelich Perdalich*] (9.8.1829.–2.10.1904.), oženivši se 3.6.1863. Ivanom Lovorkom r. Adrario [*Joanna Laurentia n. Adrario*] (9.8.1829.–2.10.1904.) iz 14/17/17. 4

Od kuće su odselile i sestre Franjica Marija [*Francisca Maria*] (24.5.1821.–13.4.1868.) i Marija Kurelić Perdalić [*Maria Curelich Perdalich*] (18.9.1831.–7.3.1918.). Prva se 1.2.1849. udala za Mikulu

Leopolda Trdića [*Nicolaus Leopoldus Terdich (Trdich)*] (8.12.1820.–31.10.1882.) iz L60/73/73, s kojim živi na L86/99/99, dok je druga nešto kasnije, 10.1.1861., odselila na L99/117/117 udavši se za Vinka Cupra [*Vincentius Zupar*] (18.4.1825.–4.3.1865.), podrijetlom iz L53(128)/64/65. Igrom sudbine, koja će se vrlo brzo rasplesti u ove dvije obitelji, ta će lovranska babica po smrti supruga postati 22.10.1868. drugom suprugom ranijeg muža svoje sestre Mikule Leopolda Trdića [*Nicolaus Leopoldus Terdich (Trdich)*]. Tada će se sa svoje dvije kćeri iz prvoga braka doseliti na adresu L86/99/99.

Kada se sve zbroji i oduzme, od takva ljudskog potencijala u kući Kurelića Perdalića [*Curelich Perdalich*] šezdesetih godina XIX. st. žive samo tri osobe. Brat Vinko [*Vincentius*], r. 27.1.1834., stradao je 16.2.1865. u brodolomu te nakon tog tragičnog događaja u kući žive samo njegova sestra Ludviga Kurelić Perdalić [*Ludovica Curelich Perdalich*] (14.2.1823.–12.2.1902.) i od 22.6.1853. njezin odabranik Josip Letis [*Josephus Lettis*] (18.9.1821.–13.8.1878.) iz L91/106/106, sin Bože Ivana [*Nathalis Joannes*] i Jelene r. Batestin [*Helena n. Battestin*].

Kada govorimo o kućnom broju L77/90/90, nije poznato tko je u njemu stanovao tijekom XVIII. st. Nekako istovremeno, tj. oko 1815. godine, tamo se doseljavaju dvije obitelji. Prva je ona carinskog poreznika Vjekoslava Tallnitzer (Jalniczera, Dollnitzer) [*Tallnitzer (Jalniczer, Dollnitzer)*], r. 2.2.1780., sina Sebastijana [*Sebastianus*], koji je 7.1.1816. oženio Karolinu r. Verwega [*Carolina n. Verwega*] (2.2.1792.–14.10.1848.), kćer lovranskog poreznika Jakova [*Jacobus*] i Katarine r. Polčić [*Catharina n. Polcich*]. Od djece su se na lovranskoj adresi rodili kći Vjekoslava Karolina [*Aloysia Carolina*] (16.2.1819.–9.10.1878.) i sin Karlo [*Carolus*], r. 5.7.1820., kojima još valja pridodati kćerku Ceciliju [*Cecilia*], r. 20.12.1822. u Bakru. I dok se za sina Karla [*Carolus*] ne zna daljnja sudbina, poznato je da se kći Cecilija [*Cecilia*] udala 2.8.1851. u Lovranu za državnog službenika Franju Pokornog [*Franciscus Pokorny*], r. ~1819. u češkom Klecanyju, sina Antona [*Antonius*] i Barbare r. Geissler [*Barbara n. Geissler*]. Negdje u isto vrijeme, no svakako izvan lovranskog teritorija, morala se udati i njezina starija sestra Vjekoslava Karolina [*Aloysia Carolina*]. Njezin je odabranik bio Ivan Steiss [*Joannes Steiss*] (~1799.–30.12.1867.), s kojim je imala sljedeću djecu: sinove Artura [*Arthurus*] (11.7.1855.–17.10.1871.) i Viktora [*Victorus*] (16.2.1859. – Rijeka, 14.10.1880.) te kćer Mariju (Trst, ~1862.–16.8.1866.).

Druga obitelj koja je paralelno stanovala na ovom kućnom broju jest ona pomorca Tome Gašpara Cigančića [*Thomas Casparus*]

Cigancich] (21.12.1786.–18.7.1873.)⁵⁸ iz L45/54/54. Od 25.6.1814. on je živio u bračnoj zajednici s Marijom Anom r. Letis [*Maria Anna n. Lettis*] (8.9.1787.–14.8.1874.) iz L27/33(34)/34. U obitelji Cigančić [*Cigancich*] rodilo se pet kćeri, no nisu imali muškoga nasljednika. Njihova najstarija kći, ranije spominjana Vinka Celestina [*Vincentia Coelestina*] (5.4.1815.–16.4.1849.) vratila se sa svojim suprugom Ubaldom Feliksom Peršićem de Köstenheimom [*Ubaldo Felix Persich de Köstenheim*], s adrese Oprić 1/82 živjeti na L74(111)/86(131)/86. Nešto mlađa Nadalina Ivana Cigančić [*Nathalina Joanna Cigancich*] (23.12.1819.–14.11.1874.) otišla je također živjeti na obližnji L68/80/80, udavši se 2.9.1844. za Henrika Vigila Cupra [*Henricus Vigilius Zupar*], r. 18.7.1812. Sestre Marija Klementina [*Maria Clementina*], r. 11.11.1817., i Felicika Katarina [*Felicia Catharina*], r. 29.4.1823., žive vjerojatno neudane na starini svojih roditelja sa sestrom Marijom Henrikom [*Maria Henrica*] (19.11.1827.–25.2.1891.), koja 9.2.1850. u kuću dovodi zeta Pia Petra Peršića de Köstenheima [*Pius Petrus Persich de Köstenheim*] (25.6.1822.–5.1898.). Zapravo su se, a to nije bila velika rijetkost u lovranskom Starom gradu, naročito među bogatijim staležom, dvije sestre udale za dva brata. Iz tog braka rodilo se troje djece: Paulo Emil Ferdinand [*Paulus Emilius Ferdinandus*], r. 11.9.1851., Jurja Marija Celestina [*Georgina Maria Coelestina*], r. 19.11.1852., i Iginio Ferdinand Pio [*Hyginus Ferdinandus Pius*] (23.10.1867.–25.5.1922.). Sva su djeca Peršića de Köstenheima [*Persich de Köstenheim*] ostala vjerna starini svojih roditelja te ondje nastavila živjeti.

Najstariji sin Paulo Emil Ferdinand Peršić de Köstenheim [*Paulus Emilius Ferdinandus Persich de Köstenheim*] oženio je 16.5.1881. ranije spominjanu Anu r. Velusig [*Anna n. Vellusig*], r. 27.7.1854., iz L67/79/79 te s njom imao sljedeću djecu: Bruna Pia Federika [*Bruno Pius Federicus*], r. 10.6.1882., Mariju Piu Alfonsinu [*Maria Pia Alfonsina*], r. 2.8.1883., Emila Vigila Franju [*Emilius Vigilius Franciscus*], r. 24.4.1885.⁵⁹ te Mariju Konceptu Antoniju [*Maria Concepta Antonia*], r. 24.4.1885.

⁵⁸ V. *Termometro Mercantile e d' Industria*, br. 8, 25.2.1832., str. 31, u kojem se spominje avantura kapetana T. Cigančića [*T. Cigancich*] u Genovskom zaljevu, gdje je pronašao napušteni čamac u vrlo lošem stanju. Američke dnevne novine prenose obavijest o osamdesetodnevnom putovanju barka Lovranese pod komandom kapetana T. Cigančića [*T. Cigancich*] iz Trsta, pri čemu se kao teret navodi voće za tvrtku Rossire & Co (*New York American*, 16.6.1840.). Iz nepoznatog razloga autor novinskog napisa povezuje ovaj bark sa Sicilijom.

⁵⁹ U memoarima admirala Nicholasa Horthyja navodi se: „Talijanske baterije bile su uspješne u slanju nekoliko plotuna na Novaru, i moj hrabri torpedo-oficir narednik Persich i nekoliko mornara ubijeno je.“ (Simon, Andrew L., *Admiral Nicholas Horthy – Memoirs*, Safety Harbor, Florida, 2000., str. 83.) U fusnoti je navedeno *Lt. Emil Persich von Köstenheim (1885-1915)*.

Sestra Jurja Maria Celestina Peršić de Köstenheim [*Georgina Maria Coelestina Persich de Köstenheim*] udala se 24.11.1880. za Josipa Tominića [*Josephus Tominich*] (23.10.1848.–15.9.1925.) iz Sv. Franje 12, sina pomorca Antona [*Antonius*] i Lucije Justine r. Hupić [*Lucia Justina n. Hupich*]. Uz kćer Josipu [*Josepha*], r. 3.6.1877., koja je ozakonjena po vjenčanju roditelja, taj je bračni par od djece još imao sina Pia Antona [*Pius Antonius*], r. 6.3.1883., i kćer Luciju Mariju Tominić [*Lucia Maria Tominich*], r. 1.6.1884.

Do kraja XIX. st. upriličeno je u obitelji Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*] još jedno vjenčanje. Najmlađi brat iz te obitelji, Iginio Ferdinand Pio [*Hyginus Ferdinandus Pius*], oženio je 7.7.1898. Ivanu r. Minak (Dminak) [*Joanna n. Minach (Dminach)*], r. 18.9.1876., koja je rođena na adresi Oprić 3/31/159, od oca Ivana [*Joannes*] i majke Katarine r. Jeletić [*Catharina n. Jeletich*]. Do kraja XIX. st. u toj se obitelji rodio samo sin Pio Mario Ivan [*Pius Marius Joanness*], r. 22.4.1900.

Zaključak

Život u većim sredinama, među koje i po broju stanovnika i po respektabilnoj povijesti spada u XIX. st. i lovranski Stari grad, moguće je detaljno sagledati samo na način da ih se teritorijalno podijeli na više dijelova. U igri je u svakom trenutku bilo petstotinjak žitelja Citadele, s time da se ovdje ne radi o zatvorenoj sredini, već su uočena brojna iseljavanja u pravcu velikih luka Rijeke, Pule i Trsta te Amerike, a također i brojna doseljavanja iz pravca Cresa, Istre, dalmatinskih otoka i Italije. Stoga su se autori u samome početku odlučili publicirati rodoslovne podatke prema prostornoj orijentaciji gradskih zidina, što je u prethodna dva rada učinjeno za istočni i južni dio. Osim za vlastite potrebe sačinjena Novog stališa duša od velike pomoći u pisanju ovog rada bila je i Rodoslovna baza podataka lovranskog Starog grada i Lovranštine iz XVIII. i dijela XIX. st., a dodatnu autentičnost i plastičnost radu dale su i oporuke dijela osoba koje su obrađene u ovome radu.

Obrađeni zapadni dio lovranskog Starog grada zapravo je sličniji južnom dijelu, u kojemu je uočen veći broj pomorskih kapetana i državnih službenika, u odnosu na istočni dio, koji je pripadao lovranskim obrtnicima i brodograditeljima. No u odnosu na južni dio može se reći da ovdje živi veći broj uglednih i imućnih gradskih patricijskih obitelji, od kojih je nekoliko ostavilo značajan povijesni

trag i izvan lovranskih prostora: Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*], Cupar [*Zupar*], Cigančić [*Cigancich*]...

Zapadni je dio lovranskog Starog grada dočekaio propast Venecije, tj. početak vremenskog perioda kojim se bavi ovaj rad, u krugu svojih starih, relativno imućnih tradicionalnih obitelji (Ceh [*Cech*], Pipić [*Pipich*], Cigančić [*Cigancich*], Adrario [*Adrario*], Peršić [*Persich*], Blečić [*Blecich*], Batestin [*Battestin*], Kurelić [*Curelich*], Priskiće [*Prischich (Priskich)*], Papić [*Papich*], Mihalić [*Mihalich*], Sorić [*Sorich*], Fabijanić [*Fabijanich*], Blažinić [*Blazinich*]...). Neke od tih obitelji, koje su bile poznate po svojoj brojnosti, npr. obitelj Priskiće [*Prischich (Priskich)*], formirale su u ovom dijelu Grada i svoj minikvart, tj. nekoliko kuća na okupu s rednim kućnim brojevima. Od tih je obitelji dobar dio nestao već do kraja XIX. st. (Pipić [*Pipich*], Papić [*Papich*], Sorić [*Sorich*]...), a karakteristika je tog dijela Starog grada i da je gotovo svaka od tih obitelji iz svojih redova iznjedrila nekog pomorskog kapetana. No stupanj imućnosti nije štitio građane Lovrana od pošasti koje su se sporadično znale pojaviti u Starom gradu, pa je tako od kolere koja se na lovranskom području pojavila 1855. godine umrlo više pripadnika uglednih obitelji Peršić de Köstenheim [*Persich de Köstenheim*] i Dešković [*Desscovich*].

Žitelji zapadnog dijela Starog grada stjecali su svoj ugled i poslovne veze djelomično i izvan gradskih zidina i lovranskog teritorija. U Rijeci tijekom XIX. st. žive Batestini [*Battestin*], Šepići [*Sepich*], Cupri [*Zupar*], Deškovići [*Desscovich*], Cigančići [*Cigancich*], Letisi [*Lettis*] i Peršići de Köstenheimi [*Persich de Köstenheim*]. Jedan dio njih živi i radi i u Trstu (Deškovići [*Desscovich*] i Cupri [*Zupar*]). Iz suprotnog pravca, tj. iz pravca Rijeke, uobičajeno dolaze predstavnici državnih službi, npr. poreznici Grimsig [*Grimsig*], Tallnitzer (Jalniczer, Dollnitzer) [*Tallnitzer (Jalniczer, Dollnitzer)*], pekari (Kazimir [*Casimir*]), limari (Rupanni [*Rupanni*]) te kapetani (Harasim [*Harasim*]). Iz Sv. Mateja istovremeno dolazi carinik Petrinelli [*Petrinelli*], iz Pule državni dužnosnik Vellusig [*Vellusig*], a iz Bakra kalafat Šepić [*Sepich*]. No to je samo malen dio migracija stanovništva tog dijela Grada u XIX. stoljeću. Zamjetan broj novih generacija autentičnih obitelji Starog grada iseljava u obližnje vile, koje se fizički nalaze izvan gradskih zidina, a sagrađene su zbog prirodne potrebe za širenjem Grada izvan prostora fizički definiranog tim istim zidinama. Dio autohtonog stanovništva zapadnog dijela Starog grada iseljava i u rubne dijelove katastarskih općina Oprić, Sv. Franjo i Tuliševica, a u suprotnom smjeru iz Tuliševice dolaze Dobreci [*Dobrez*] i Mihalići

[*Mihalich*], iz Sv. Franje Kučaići [*Kuczaich*] i Palmići [*Palmich*], a naročito je jaka imigracija iz Oprića vezana za pomorstvo i obrtništvo (obitelji Fratar [*Fratar*], Šepić [*Sepich*], Valentin [*Valentin*], Kružić [*Crusich*], Marčenić [*Marcenich*]).

Tijekom XIX. st. iz susjednih župa u lovranski Stari grad doseljavaju iz Brseča Kumičići Brsečani [*Cumicich Bersecan*] i Vidošići Čufići [*Vidosich Zuffich*], iz Plomina Mazalini [*Massalin*] i Lovretići Paće [*Lovretich Pacchia*], iz Mošćenica Peršići [*Persich*] i Valčići [*Valcich*], iz Istre Pole [*Pola*] iz Vodnjana i Jačići [*Jacich*] iz Boljuna te iz Slovenije Klemenji [*Clemen*], Smajle [*Smaila*], Erklavci [*Erklavec*] i Grossmani [*Grossman*]. S područja Italije u zapadni dio lovranskog Starog grada također doseljavaju krojač Vendruscolo [*Vendruscolo*], pomorac Spazzafumo [*Spazzafumo*] i pisar Perisciutti [*Perisciutti*], koji se žene za lokalne djevojke te ovdje zasnivaju obitelji. Sličan je slučaj i koruškog građevinskog poduzetnika de Stobacha [*Strobach*] te češkog državnog službenika Pokornyja [*Pokorny*]. Što se pak lovranskih djevojaka koje su otišle iz Lovrana tiče, poznati su slučajevi udaje u Rijeku, Volosko, Medulin, Pulu, Labin, Cres. Općenito je praćenje onih žitelja koji iseljavaju otežano jer su rijetki upisi takva tipa u crkvenim knjigama (matične knjige i stališi duša). No s druge strane podaci o incidentima, pogotovo među muškom populacijom vezanom za pomorstvo, u crkvenim se knjigama redovito bilježe, tako da su poznata mjesta na kojima su pojedini pomorci iz ovoga dijela grada skončali svoj život (Lošinj, bugarski Ruščuk, Marsej, Buenos Aires...).

Ono u čemu autori vide mogućnosti svojeg budućeg rada i doprinosa lovranskoj rodoslovnoj i zavičajnoj povijesti svakako je dovršenje rodoslovne priče Starog grada (sjeverni dio) te proširenje rodoslovnih istraživanja i na okolicu (katastarske općine Oprić /sa značajnim mjestom Ikom/, Sv. Franjo i Tuliševica). Do sada provedena i objavljena istraživanja dovela su i do brojnih dodatnih saznanja koja će u budućnosti otvoriti nova pitanja i determinirati nove smjerove istraživanja. U ovom radu prezentirana su do sada nepoznata saznanja o starim lovranskim obiteljima Peršić i Cupar, a u budućnosti će svakako biti potrebno dodatno istražiti podrijetlo naimućnijih lovranskih porodica (Peršić, Cupar, Cigančić, Letis...).

Izvori

1. Archivio di Stato di Trieste (AST):
  - a) Mappe del Catasto franceschino, *Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05)
2. Državni arhiv u Rijeci (HR-DARI):
  - a) Fond 41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24.
  - b) Fond 275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*
    - Knjiga 202: *Matična knjiga vjenčanih župe Kastav 1774.–1806.*
    - Knjiga 223: *Matična knjiga vjenčanih župe Cres 1736.–1862.*
    - Knjiga 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1771.*
    - Knjiga 293: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1771.–1819.*
    - Knjiga 295: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824.*
    - Knjiga 297: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1771.–1831.*
    - Knjiga 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907.*
    - Knjiga 541: *Matična knjiga krštenih župe Trsat 1815.–1822.*
  - c) Fond 885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*
    - DVD 2
      - Stališ duša župe Lovran 1827.–1839.
      - Stališ duša župe Lovran 1863.–1891.
3. Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821.*

Literatura

1. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtaljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005.
2. Bertoša, Slaven, „Obrti i neka ostala zanimanja u Puli od 17. do 19. stoljeća“, *Povijesni prilozi*, knj. 21, 2001., str. 121–160.
3. Bradanović, Marijan, „Graditeljstvo Lovrana u kasnom srednjem i ranijem novom vijeku“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 1, 2010., str. 215–253.
4. *Catalogus Cleri et Beneficiorum ecclesiasticorum diocesis labacensis*, Ljubljana, 1892.
5. „Di un poeta dell’Istria insulare“, *Pagine Istriane*, god. 2, br.1, 4.3.1906., str. 1–4.
6. Erceg, Ivan, „Stanje pomorstva grada Rijeke u vrijeme reinkorporacije (1776/77)“, *Zbornik Historijskog instituta Jugoslavenske akademije*, sv. 3, 1960., str. 373–418.

7. Glavočić, Daina, „Lovransko groblje“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 195–214.
8. *Il Mercurio Triestino*, br. 8, 28.7.1815.
9. Kobler, Giovanni, *Memorie per la storia della liburnica città di Fiume*, sv. 1, Rijeka, 1896.
10. *Laibacher Zeitung*, br. 18, 2.3.1821.
11. *La Provincia dell'Istria*, god. 14, br. 19, 1.10.1880.
12. *La Provincia dell'Istria*, god. 28, br. 5, 1.3.1894.
13. Lukežić, Irvin, „Laginja o Lovranu i Lovranščini“, *Zbornik Društva za povijesnicu Klana*, sv. 8, 2011., str. 23–32.
14. Nepokoj, Denis, *Gradski toranj*, Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja, Rijeka, 2010.
15. *New York American*, 16.6.1840.
16. *Nomina Juventum in Cas. Reg. Lyceo Labanensi Humanioribus Literis Studentium ex Ordine Classium in Quas Secundo Anni Scholastici Semestri Refferi Meruerunt*, Ljubljana, 1804.
17. „Origine del cognome Persich, provenienza: Italia“, *Heraldry Institute of Rome*, <http://www.heraldryinstitute.com/cognomi/Persich/Italia/idc/3019/lang/it/>, posjet: 15. siječnja 2016.
18. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1838.*, Tipografia Coletti, 1839.
19. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1839.*, Tipografia Coletti, 1840.
20. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1840.*, Tipografia Coletti, 1841.
21. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Venezia nell'anno 1838.*, Tipografia A. Cordella, 1838.
22. Simon, Andrew L., *Admiral Nicholas Horthy – Memoirs*, Safety Harbor, Florida, 2000.
23. *Termometro Mercantile e d'Industria*, br. 8, 25.2.1832.
24. *The Nautical Magazine and Naval Chronicle for 1863. – A Journal of Papers on subjects connected with Maritime Affairs*, Simpkin, Marschall and Co., London, 1863.
25. Vlašić, Vinka, „Razvoj školstva u Lovranštini“, *Liburnijske teme*, knj. 6, 1987., str. 123–135.
26. Žic, Nikola, „Bibliografske bilješke o hrvatskim knjigama iz Istre“, *Hrvatska prosvjeta*, god. 24, br. 6–7, 1937., str. 329–336.
27. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118.

28. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 3, 2014., str. 233–282.

SUMMARY

The inhabitants of the western part of the Lovran historic town core in XIX century

By synthesis of genealogical data from Lovran registers of baptisms, marriages and deaths, as well as existing Status animarum books which in fragments cover the shorter periods of XIXth century, the authors have composed a few years ago, for their own genealogical usage, the unique Status Animarum book of Lovran Municipalis for the entire XIXth century. In addition, the genealogical data of all the families, starting with the middle of XVIIIth century, are inscribed in the commercial genealogical software which has about 10.000 persons, enabling the easier searching of genealogical data. Inscribe in the genealogical program are further enriched with informations obtained from the 450 processed last wills of the inhabitants of the Lovran town core (XVIIIth and XIXth century) as well as Register of Lovran sailors (XXth century). Since Municipalis in 1820 consists of about 120 house numbers, this paper will be limited to the house numbers 61 to 90 which belong to the so-called western part of the Lovran town core.

Key words: *Lovran, historic town core, inhabitants from XIXth century, genealogy, Status Animarum books, history*